AUTHOR:

ROSSBERG, KONRAD

TITLE:

DE PRAEPOSITIONVM GRAECARVM...

PLACE:

IENAE

DATE:

1909

Master Negative #

92-80596-23

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES
PRESERVATION DEPARTMENT

BIBLIOGRAPHIC MICROFORM TARGET

Original Material as Filmed - Existing Bibliographic Record

887.5
Z8
v.17

Rossberg, Konrad, 1884-
De praepositionvm Graecarvm in chartis Argyptiis Ptolemaeorvm aetatis vsv. Dissertatio...qvam scripsit Conradvs Rossberg... Ienae, typis G. Nevenhahni, 1909.
60 p. 22½ cm.

Thesis, Jena.

Volume of pamphlets

25620

Restrictions on Use:

TECHNICAL MICROFORM DATA

FILM SIZE: 35mm
REDUCTION RATIO: 11x
IMAGE PLACEMENT: IA (IIA) IB IIB
DATE FILMED: 05 27 92
INITIALS Emle
FILMED BY: RESEARCH PUBLICATIONS, INC WOODBRIDGE, CT

AIIM

Association for Information and Image Management

1100 Wayne Avenue, Suite 1100
Silver Spring, Maryland 20910

301/587-8202

Centimeter

Inches

MANUFACTURED TO AIIM STANDARDS
BY APPLIED IMAGE, INC.

no. 2

DE PRAEPOSITIONVM GRAECARVM IN CHARTIS AEGYPTIIS PTOLEMAEORVM AETATIS VSV

DISSERTATIO PHILOLOGICA

QVAM SCRIPSIT

AD SVMMOS IN PHILOSOPHIA HONORES

AB AMPLISSIMO

PHILOSOPHORVM IENENSIVM ORDINE

RITE IMPETRANDOS

CONRADVS ROSSBERG

PLAVIENSIS

IENAE

TYPIS G. NEVENHAHNI

MCMIX

Genehmigt von der philosophischen Fakultät der Universität Jena auf Antrag des Unterzeichneten.

JENA, den 21. Dezember 1908.

Professor Dr. **Hirzel**,
d. Zt. Dekan.

OPTIMIS MEIS PARENTIBVS

CONSPECTVS PAPYRORVM.

Ashmol. = On new papyri fragments from the Ashmolean Museum at Oxford (Trans. Roy. Irish Acad. 31 [1898] p. 197—208).

BGU = Aegyptische Urkunden aus den kgl. Museen in Berlin. Griechische Urkunden. Berlin 1892 ss. (I—IV 5.)

Alex. (Botti) = Pap. Ptolémaiques du Musée d'Alexandrie par G. Botti (Bulletin de la société archéologique d'Alex. N. 2. Alex. 1899 p. 65 ss.).

Eleph. = Elephantine-Papyri v. O. Rubensohn (Sonderheft der BGU) Berlin 1907.

Ep. pr. = Epistulae privatae Graecae ed. St. Witkowski. Leipzig, Teubner, 1907.

Fay. = Fayûm towns and their papyri ed. by Grenfell, Hunt, Hogarth. London 1900.

Genf. = Les Papyrus de Genêve, transcrits et publiés par Jules Nicole. Pap. Grecs Actes et lettres I 1, 2. Genêve 1896. 1900.

Grenf. I = An alexandrian erotic fragment and other greek pap. chiefly ptolemaic ed. B. P. Grenfell. Oxford 1896.

Grenf. II = Greek papyri, second series, edit. by B. P. Grenfell and Hunt. Oxford 1897.

Hawara = Hawara, Biakmu and Arsinoe ed. W. M. Flinders Petrie. London 1889.

Hib. I = The Hibeh Papyri. Part. I with translations and notes by Bernard P. Grenfell and Arthur S. Hunt. With 10 Plates. London 1906.

Lugd. = Papyri graeci Musei antiquarii publ. Lugduni-Batavi ed. C. Leemans tom. I 1843, II 1885.

Magd. = Papyrus de Magdôla par Pierre Jonguet et G. Lefèbre (Bull. Corr. Hell. 26 [1902], 27 [1903]).

Or. = Orientis Graeci inscriptiones selectae. Suppl. sylloges inscr. graec. ed. W. Dittenberger. Vol. I. Lips. 1903.

Ox. = The Oxyrhynchus Papyri ed. Grenfell and Hunt. London 1898—1904 (I—IV).
Paris. = Les Papyrus Grecs du Musée du Louvre par W. Brunnet de Presle et E. Egger (Notices et extraits des manuscrits de la bibliothèque impériale XVIII 2).
P. Fl. = The Flinders Petrie Papyri ed. by John P. Mahaffy (Roy. Irish Ac. 'Cunningham Memoires' VIII Dublin, 1891, IX 1893, XI I—III).
Rev. L. = Revenue Laws of Ptolemy Philadelphus ed. by Grenfell with an introduction by Mahaffy, Oxford 1896.
Str. = Strack, Max L., Die Dynastie der Ptolemäer. Berlin 1897.
Taur. = Papyri Graeci regii Taurinensis Musei Aeg. ed. atque ill. ab Amadeo Peyron I 1826. II 1827.
Tebt. = The Tebtunis Papyri ed. by Grenfell, Hunt, Smily. London 1902. I. II.
Wilck. Act. = U. Wilcken, Aktenstücke aus der kgl. Bank zu Theben. (Abhandl. d. Berl. Ac. 1886.)
Zois = Papyri graeco-egizi di Zoide dell' Imp. R. mus. di Vienna, ed. A. Peyron 1826.

Conspectum librorum, qui ad praepositionum usum posteriorum temporum spectantes comparandi causa inspiciantur, Kuhringius [1]) homo doctus in dissertatione quae inscribitur 'de praepositionum Graecarum in chartis Aegyptiis usu quaestiones selectae' affert.

1) Kuhring, Walther, Diss. Bonn. 1906.

PARS PRIOR

Si quis in chartis Aegyptiis, quae ad Ptolemaeorum aetatem spectant, tractandis studium suum atque operam collocaverit, praepositionum usum illis temporibus Graecae linguae prae prioribus maximo opere augeri non eum praeteribit. Nempe scripta, quorum summa cum his conferri possit, antiquorum temporum tradita non esse observandum est. Quae si comparari possent, magnam differentiam dicendi rationis futuram esse inter scripta publici iuris facienda atque alia nemo est qui neget. Nihilo secius si quis leges et instituta Ptolemaeorum aetatis, quae in publico posita erant, legerit, his temporibus locutionem per praepositiones effectam praevalere facile intelleget. Multum autem hic modus dicendi in eis scriptis increbrescit, quae cotidianum hominum sermonem praebent. Quam praepositionum cumulationem ut clarius demonstremus, hoc exemplum afferamus: P. Fl. III 43 recto II 12 sqq. *ἐργάσασθαι τὴν ἄμ̣μ̣ο̣ν̣ τ̣ο̣ῦ̣ ὑδραγωγο̣ῦ̣ ἐπὶ τῆς κατὰ Ἡφαιστιάδα διώρυγος παρὰ τ̣ὴν π̣έτ̣ραν τῆς Τιμοθέου γ[ῆς] πρὸς τὴν βροχὴν τ̣ῆ̣ς̣ τ̣ῶν κλη[ρουχι]κ̣ῶ̣ν ἱππέων γῆς μῆκ̣[ος] ἐπὶ σχοίνια ν καὶ ἀπο . . ἐπὶ τοῦ πρὸς ἀπηλιώτην μέρους τῶν . .]ν μῆκος ἐπὶ σχοίν[ια.] ϛ καὶ ἐπὶ τοῦ πρὸς λίβα μέρους ὁμοίως.* Quo in sermone semper fit, ut vis singulorum casuum intereat, quod homines et quam paucissimis verbis multa exponere et difficiliores verborum constructiones evitare et rem plane verbis complecti supersedere student.

Quibus rebus commoti praepositionibus utuntur, quibus explicent quae enuntiatis aut substantivis aut adiectivis aut participiis effectis aut mero casu ab aliquo verbo pendente exprimi poterant. En exempla: Or. 113, 3 *Κρῆτα, τὸν ἀρχισωματοφύλακα καὶ ἐπὶ τῆς πόλεως* pro *καὶ ἐπὶ τῆς πόλεως τεταγμένον* aut *ἐπιστάτην*. Ep. gr. 8, 5 *ἐάν τι τῶν κατ' ἄνθρωπον γίνηται* pro

ἀνθρώπινον. Tebt. I 72, 237 *Ὀρσείους τῶν διὰ Χομήνιος μαχίμων* pro *τῶν διὰ Χομήνιος προσειλημμένων εἰς τὴν τῶν μαχίμων σύνταξιν* (cf. ibid. 64a 129; 61a 107). Ep. pr. 11, 4 *ἐὰν περί τινος χρείαν ἔχηι*. Hanc dicendi rationem cum in monumentis publicis tum in litteris privatis et in eis scriptis invenimus, quae ad munera fungenda pertinent.

Hae epistulae a magistratibus ad superiores missae et vice versa, agrorum mensurae et taxationes, conductiones et locationes, syngraphae et rationes aequali tenore ac dictione stabili compositae sunt, ut sescenties verba *οἱ πρὸς τῆι πραγματείαι, οἱ παρά τινος, τὰ κατὰ Πολέμωνα, εἰς τοὺς ἄρτους* (ὀβολοὶ) β similia repetantur. Qua de causa dixerit quispiam fieri non posse, quin de frequentia praepositionum certum quoddam exponeremus, quod illis praepositionibus semper semperque repetitis ratio aliarum deminueretur. Sed si quis diligentius in papyris tractandis versatus erit, paucas praepositiones illo periculo affici intelleget, in quibus *ὑπό* cum dativo coniunctum, *κατά* c. gen., *ὑπέρ* c. acc., *πρό* c. gen., quae voculae hac aetate perpaucae exstant. Quae cum ita sint, licet in dies silva papyrorum eius modi quos tractaturi sumus, crescat, rationem semper sui similem fore persuasum habemus. Iam accedamus ad praepositionum numerationem. Exstant:

I.	ἐν	2245		ἀνά	652
	εἰς	1765		περί	631
II.	ἐπί	1018	IV.	ὑπό	364
	παρά	968		ὑπέρ	283
	ἀπό	920		μετά	211
	ἐκ	903		σύν	134
III.	κατά	857		ἀντί	89
	πρός	784		πρό	44
	διά	714		summa	12582

Qua ex tabula praepositiones *ἐν* atque *εἰς* omnes alias multo frequentia superare discimus, cum quae secundo loco positae sunt praepositiones inter se paulo differant. Eandem rationem inter se habitam praepositiones sub III et IV enumeratae prae se ferunt, cum usus quartae partis praepositionum subito recedat.

Deinde tabulis quae sequuntur, demonstremus, quomodo praepositiones in singulos casus distribuantur. Sibi iungunt

accusativos:		dativos:		genetivos:	
εἰς	1765	ἐν	2245	ἀπό	920
κατά	793	πρός	162	παρά	907
ἀνά	652	σύν	134	ἐκ	903
πρός	622	ἐπί	126	ἐπί	579
ἐπί	313	παρά	40	διά	508
περί	256	ὑπό	9	περί	375
διά	206			ὑπό	302
παρά	89			ὑπέρ	270
μετά	81			μετά	130
ὑπό	53			ἀντί	89
ὑπέρ	13			κατά	64
				πρό	44
summa	4843	summa	2716	summa	5091

Hac enumeratione facta hanc casuum condicionem constituere possumus: gen. : acc. : dat. = 5 : 4,8 : 2,7. Genetivus quamquam *εἰς* et *ἐν* praepositiones prae ceteris multo praevalere vidimus, tamen primum locum obtinet. Nimirum hic effectus illarum praepositionum plane apparebit, si praepositiones, quibus singulis singuli casus proprii sunt, seorsim tractaverimus. Sibi nectunt:

accusativos:		dativos:		genetivos:	
εἰς	1765	ἐν	2245	ἀπό	920
ἀνά	652	σύν	134	ἐκ	903
				ἀντί	89
				πρό	44
summa	2417	summa	2379	summa	1956

Cum praepositionum uniformium et accusativus et dativus principatum sibi vindicent, biformium accusativus qui teneatur *κατά* vocula, de genetivo triumphatur.

	c. gen.	c. acc.
κατά	64	793
μετά	130	81
διά	508	206
ὑπέρ	270	13
summae	972	1093

Cum autem omnes tres casus inter se certant, genetivus semper victoriam deportat. En tabula:

	c. gen.	c. dat.	c. acc.
ἐπί	579	126	313
παρά	907	40	89
περί	375	—	256
πρός	—	162	622
ὑπό	302	9	53
summae	**2163**	**337**	**1333**

Ex his tabulis efficitur, ut genetivo plurimum faveatur, cum dativus accusativo casui cedat. Etiamsi in tabula superiore omnium praepositionum accusativus numero praevaleat, tamen nemo est qui dubitet quin genetivus per singulas voculas aequaliore atque constantiore modo distributus sit.

Summam hanc constituere possumus. Genetivus casus praepositionibus *ἐκ* et *ἀπό* maxime tenetur, dativus vocula *ἐν*, accusativus *εἰς* praepositione. Quorum condiciones si quis praepositionum usui priorum temporum posteriorumque aequare in animo habeat, quamvis magnis laboribus fiat, cum neque singuli auctoris opera tractemus et spatium trecentorum ferme annorum illustremus, Mommseni [1]) qui rationes praepositionum in usu dicendi poetarum scaenicorum habitas fecit, librum conferat, ubi haec invenimus:

	acc.		gen.		dat.
Aesch.:	4	:	5	:	5
Soph.:	2	:	3	:	2
Eurip.:	5	:	4	:	4
Aristoph.:	3	:	3	:	2

De posterioris aetatis consuetudine dicendi dissertationes quaedam [2]) inspiciendae sunt, in quibus usus praepositionum quaestiones tractantur. Accusativum primas partes arripuisse invenies [3]).

Denique pauca de nonnullis praepositionibus addamus. *Ἐν* et *εἰς* praepositiones omnibus temporibus usitatissimae erant, quod simplices loci et temporis condiciones exprimunt. Quem in modum in scriptis quae tractamus plurimum usurpantur. Huc accedit, quod *εἰς* particula in rationibus faciendis rem indicat,

1) T. Mommsen, Beiträge zur Lehre von den griechischen Präpositionen. Berlin 1895. p. 22.

2) Cf. p. 6.

3) Hac ipsa aetate accusativum cum genetivo de principatu vehementer contendere ex duabus quas supra composuimus tabulis plane apparet. Cf. etiam Mommseni l. l. p. 39 vers. 8.

cuius pretium numeratur, velut *εἰς ἄρτον δύο ὀβολοί*. *Πρός* cum dativo et *παρά* cum genetivo constructa hac demum aetate summa sunt frequentia, quae articulo praeposito in substantivorum locum succedentes semper repetuntur. *Ἀνά* praepositio cum in formula *ἀνὰ μέσον* tum in distributiva notione occurrit. Restat, ut praepositiones *πρός* cum genetivo et *περί* cum dativo coniunctas, *ἀμφί* et *ὡς* nusquam in hoc sermone cotidiano exstare commemoremus, quarum vocularum usus ipsa optimorum auctorum aetate languescens apud posteriores auctores augescit [1]).

Postquam nonnullis exemplis demonstravimus quam variae praepositionum usus exstent causae, nunc ad huius usus singula genera illustranda transeamus. Ac primum quidem nominum loco et substantivorum et adiectivorum, pronominum et numeralium, deinde adverbiorum loco, tum singulorum quoque casuum, denique constructionum infinitivi et participii locutiones per praepositiones effectae usurpantur.

I. Nomina per praepositiones effecta.

a) Substantivorum loco hae locutiones adhibentur:

παρά: Ep. pr. 43, 7 *παρακαλῶν σαυτὸν καὶ τοὺς παρ' ἡμῶν*. Tebt. I 5, 160 *ἢ οἰκονόμοις ἢ τοῖς παρ' αὐτῶν*. 6, 45 *ἀποβιάζεσθαι τοὺς παρὰ τῶν ἱερέων*.

ἐπί: Tebt. I 5, 97 *!πρὸς τοῖς ἐπὶ τῆς χώρας*. Or. 113, 3 *Κρῆτα, τὸν ἀρχισωματοφύλακα καὶ ἐπὶ τῆς πόλεως*. Tebt. I 5, 88 *τοὺς στρατηγοὺς καὶ τοὺς ἐπὶ τῶν προσόδων*. 7, 2 *μηθένα τῶν ἐπὶ τῶν κριτηρίων*.

περί: Tebt. I 30, 27 *τοὺς περὶ τὸν Ἑστιεῖον*. cf. 79, 57. II 408, 8. Ep. pr. 13, 7 *τὰ περὶ τὴν ἀναδενδράδα*.

1) De *περί* cf. Eucken, Ueber den Sprachgebrauch des Aristoteles. Berlin 1868. p. 64; Dr. W. Müller, Ueber den Sprachgebrauch bei Theophrast. (Progr. des Fürstl. Gymn. zu Arnstadt 1878) p. 20.; Krebs, Die Präpositionen bei Polybius. Würzburg 1882. p. 101. De *ἀμφί* cf. W. Müller p. 9; Eucken p. 36. — Krumbholz, De praepositionum usu Appianeo. Diss. Ien. 1885, hos numeros praebet:

περί	c. dat.	. 31	*ἀμφί*	c. gen.	5
πρός	c. gen.	102		c. dat.	15
				c. acc.	248.

πρός c. dat.: Tebt. I 5, 85 *τοὺς πρὸς ταῖς σιτολογίαις καὶ ἀντιγραφείαις.* saepius. 30, 15 *Πτολεμαίωι καὶ Ἑστιείωι τοῖς πρώτοις φίλοις καὶ πρὸς τῆι συντάξει.* cf. 61 b 29; 86, 1. Hib. I 109, 4. Eleph. 10, 4 *παρὰ τῶν πρὸς τοῖς θησαυροῖς.*

πρός c. acc.: P. Fl. III p. 26, 102 *τὰ πρὸς τὸ ζῆν.*

ὑπό: Tebt. I 5, 2 *τοὺς ὑπὸ τὴν βασιλήαν πάντας.*

κατά: Hib. I 82, 19 *τὰ κατὰ τὴν γραμματείαν.* Tebt. I 13, 17 *Πολέμωνι τῶι διεξάγοντι τὰ κατὰ ἐπιστατείαν τῆς κώμης* (cf. contra Lugd. I A 3 *παρ' Ἰσιδώρου (τοῦ) ἐπιστάτου κώμης*).

ἀπό: Hib. I 52, 2 *τῶν ἀπὸ Θώλθεως . . . τὰ ὀνόματα.* Ox. IV 739, 2 *Ἀπολλωνίου ἀπὸ Κόνου.* Tebt. I 33, 3 *Ῥωμαῖος τῶν ἀπὸ συγκλήτου.* Hib. I 110, 94 *Ἑρμίππωι τῶι ἀπὸ τοῦ πληρώματος.*

πρό: Tebt. I 61 b 384 *γράφουσιν οἱ πρὸ ἡμῶν.*

ἐκ: Ep. pr. 17, 20 *Πετεσοῦχος . . γεωργὸς τῶν ἐκ Κερκεσήφεως.* Tebt. I 62, 123 *τῶν παρακεχωρημένων εἰς τὸ β (ἔτος) ὑπὸ τῶν ἐκ τοῦ ἱπ(πικοῦ?) λογισμοῦ.* Ep. pr. 52, 5 *Ὤπεως τῶν ἐξ ὑμῶν.*

ἐν: Tebt. I 41, 5 *σὺν ἄλλοις πλείοσιν ἐν μαχαίραις.* 48, 19 *σὺν ἄλλοις ἐν ὅπλοις.* Ep. pr. 48, 1 *οἱ ἐν προχειρισμῶι.*

b) Pro adiectivis haec sunt:

πρός: P. Fl. III 42 C (8) 1 *τὸ πρὸς νότον τοῦ ὀχυρώματος τεῖχος.* ibid. (9) 10 *τὸ πρὸς λίβα μέρος.* Tebt. I 5, 234 *τὰ πρὸς τὴν γεωργίαν σκεύη.* 61 b 386 *μέτρωι τῶι πρὸς τὸ ἐπὶ δρόμου.* 61 b 390 *αἵ εἰσιν τῶι πρὸς τὸ δοχικὸν Ἀχμς.*

κατά: Or. 90, 20 *ἐν τοῖς κατὰ τὴν ταραχὴν καιροῖς.* Hib. I 27, 42 *χρῶνται ταῖς κατὰ σελήνην ἡμέραις.* Ep. pr. 8, 5 *ἐάν τι τῶν κατ' ἀνθρώπινον γίνηται.*

ἀπό: BGU III 994 II 12 *ἐν τῶι ἀπὸ λιβὸς μέρει.* 1000 I 5 *ἐν τῶι ἀπὸ βορρᾶ πεδίωι.*

πρό: Tebt. I 15, 21 *διὰ τῆς πρὸ ταύτης ἐπιστολῆς.*

c) Pronominum haec exempla exstant:

παρά c. gen.: Ep. pr. 29, 13 *οἱ παρ' ἐμοῦ γραμματισταῖς.* Tebt. II 283, 22 *ἔσομαι τετευχὼς τῆς παρὰ σοῦ ἀντιλήψεως.* Hib. I 35, 7 *διὰ τὴν παρ' ὑμῶν σκέπην.* P. Fl. III 32 g recto b 12 *τῆς παρὰ σοῦ βοηθείας.*

παρά c. dat.: Hib. I descr. 147 *τοὺς παρὰ σοὶ φύλακας.* BGU III 1011 III 12 *τοῖς παρὰ σοὶ φυλακίταις.*

περί: Ep. pr. 36, 6 *διασάφησόν μοι . . . τὰ περὶ σαυτόν.* Tebt. I 24, 57 *τὴν περὶ αὐτοὺς . . . μοχθηρὰν ἀγωγήν.*

πρός: Tebt. I 72, 15 *ἐκ τῆς πρὸς αὐτοὺς διαιρέσεως.* cf. II 382, 2 sq.

ὑπό: Hib. I 44, 2 *ἐν τοῖς ὑπὸ σὲ τόποις.*

κατά: Or. 168, 17 *τοὺς καθ' ὑμᾶς τόπους.* cf. Tebt. I 27, 5. Tebt. I 24, 65 *τῆς καθ' ἑαυτοὺς ἀσχολίας.*

d) Numeralium exempla:

ἐπί: Or. 56, 34 *ἡ πέμπτη ἐπ' εἰκάδι.* Eleph. 5, 17 *μηνὸς Τῦβι τρίτηι ἐπ' εἰκάδι.*

κατά: Tebt. I 47, 34 *ἔστιν δὲ τὸ καθ' ἕν.* 6, 24 *τῶν κατὰ μέρος ἐθνῶν.* II 382, 24 *πάντα τὰ κατὰ δύο μέρη ἀπὸ μερῶν πέντε.*

II. Pro adverbiis posita sunt haec:

ἐπί c. gen.: Ep. pr. 3, 2 *ἐπὶ τοῦ παρόντος.* Tebt. I 27, 54 *ἐπὶ τοῦ βελτίστου προστήσεσθαι.*

ἐπί c. acc.: Or. 56, 9 *τὰς τῶν θεῶν τιμὰς ἐπὶ πλέον αὔξοντες.* Tebt. I 27, 80 *τινὸς ἐπὶ βέλτιον προσεπινοουμένου.* P. Fl. III p. 28, 125 *τοῖς μὲν ἐπὶ τὸ χεῖρον διαλαμβάνουσι.*

διά: Hib. I 66, 5 *διὰ κενῆς.*

κατά: Tebt. I 28, 9 *κατὰ τὸ παρόν.* P. Fl. III 20, 26 *τῶν οὐ κατὰ τὸ βέλτιστον ἐγδεχομένων τὸν . . νοῦν.* p. 32, 172 *τῶι κατὰ βραχὺ λογίσεσθαι δυναμένωι.* p. 32, 201 *κατὰ μικρόν.* Eleph. 2, 6 *κατὰ ταὐτά.*

ἀπό: Tebt. I 5, 89 *ἀπὸ βελτίστου ποιεῖσθαι.* cf. II 282, 8. Fay. 12, 6.

ἐκ: Hib. I 52, 10 *ὅπως μηθὲν διάπτωμα ἐξ ὑστέρου γίνηται.* Tebt. I 6, 33 *μηδ' ἐκ πλήρους ἀποδιδόναι τὰς . . . καρπείας.* 27, 60 *ὅπως τἆλλα γίνηται . . . ἐξ ὑγιοῦς.* P. Fl. III p. 30, 152 *ἐκ συμφώνου δ' ἑκάστοις μερισθῆι.*

ἐν: Hib. I 47, 35 *ἀπόστειλον . . ἐν τάχει.*

Homines cum hoc modo quem vidimus, simplices verborum formas neglegant, illi quidem fines rerum quas exprimi volunt, dilatant, sed tamen sententiarum subtilitatem deterunt. Eodem modo casuum quoque singulorum vim delent praepositionum constructiones in eos deferentes. Qui usus plerumque inde oritur, quod constructiones verborum quae praepositiones sibi nectunt, substantivis affinibus adduntur[1]); ut vero copia harum construc-

1) Ex. c. *γιγνώσκειν περί τινος*: Hib. I 92, 11 *ἕως γνώσεως περὶ δίκης.*

tionum usurpatur, per analogiam similia enuntiata evadunt, quorum causae et fines saepius difficile perspiciuntur[1]). Quin etiam constructiones infinitivi illo usu affectas esse nonnullis exemplis discimus.

III. Substantiva inter se praepositionibus coniuncta, pro quibus

a) genetivi meri adhibebantur[2]):

α) subiectivi qui vocatur genetivi exempla:

παρά: Ep. pr. 22, 1 παρὰ τῶν ἱερέων τοῦ Σούχου (sc. ἐπιστολή). saepius. 5, 8 γνῶσιν τὴν παρὰ τῶν χρηματιστῶν. Or. 150, 4 στεφανῶσαι δάφνας στεφάνωι τᾶς παρὰ τοῦ θεοῦ. Hib. I 45, 14 τὸν παρὰ Φίλωνος σῖτον.

ἐπί: P. Fl. III 43 recto III 35 τὴν γέφυραν τὴν ἐπὶ τοῦ ὑδραγωγοῦ. Tebt. I 54, 2 ἱππάρχηι ἐπ' ἀνδρῶν.

περί c. gen.: Hib. I 92, 11 ἕως γνώσεως περὶ δίκης.

περί c. acc.: Tebt. I 105, 10 τῶν περὶ τὸν στρατηγὸν μαχαιροφόρων.

πρός: Tebt. I 113, 1 πρὸς Μέλανα λόγος.

κατά: Or. 56, 5 ἐκ τῶν κατὰ τὴν χώραν ἱερῶν. Tebt. I 5, 188 τοὺς κατὰ τὴν χώραν φυλακίτας. 8, 8 ἐν τοῖς κατὰ Λέσβον καὶ Θράικην τόποις.

---

1) Cf. Ep. pr. 22, 1 παρὰ τῶν ἱερέων τοῦ Σούχου (sc. ἐπιστολή). Quam dictionem exortam non esse ex παρὰ τῶν ἱερέων τοῦ Σούχου γραφεῖσα ἐπιστολή, quamquam P. Fl. III 32 g verso 21 τῶν παρὰ τοῦ ἐπιμελετοῦ γραφεισῶν ἐπιστολῶν invenitur, sed ex ἔχειν. λαμβάνειν, κομίζεσθαί τι παρά τινος (cf. Fay. 15, 2 ἔχομεν παρὰ σοῦ τὴν σύνταξιν) nobis persuasum est. Nam hoc ipso exemplo perspicue videri potest, quem in modum loquendi usus mutetur: Fay. 15, 2 ἔχομεν παρὰ σοῦ τὴν σύνταξιν; Ep. pr. 27, 6 τὴν παρὰ σοῦ ἐπιστολήν; ibid. 24, 15 εἴληφεν τὰ παρὰ σοῦ; P. Fl. III 32 g verso 13 ἐκκομισάμην τὴν παρὰ σοῦ γραφεῖσάν μοι ἐπιστολήν; ibid. 21 τῶν παρὰ τοῦ ἐπιμελετοῦ γραφεισῶν ἐπιστολῶν; Ep. pr. 26, 8 κομισαμένη τὴν παρὰ σοῦ ἐπιστολὴν παρ' Ὥρου. Num Graeci qui tum erant, hoc dicendi modo usi atque constructionibus per analogiam ortis velut Ep. pr. 5, 8 γνῶσιν τὴν παρὰ τῶν χρηματιστῶν, Tebt. II 283, 22 ἔσομαι τετευχὼς τῆς παρὰ σοῦ ἀντιλήμψεως (cf. etiam P. Fl. III 32 g recto b 12) passivum quoddam senserint, in medio relinquamus.

2) Hunc praepositionum usum inde ab omni tempore exstitisse nemo est qui neget. Hac autem aetate adeo praevalet, ut verba pro ratione casuum inter se connexa rarissime occurrant.

ἀπό: Or. 194, 2 τοῖς ἀπὸ Διοσπόλεως τῆς μεγάλης ἱερεῦσι. Tebt. I 61 b, 135 τῶν ἀπὸ τῆς κοίλης λεγομένης διώρυγος ὑδάτων.

ἐκ: Tebt. I 26, 15 τοὺς ἐκ τῆς κώμης βασιλικοὺς γεωργούς. P. Fl. III 7, 12 θυγατρὶ τῆι ἐξ Εἰρήνης. Or. 48, 12 κολάζοντες τοῖς ἐκ τῶν νόμων ἐπιτίμοις.

ἐν: Or. 56, 7 ἐν τῶι ἐν Κανώπωι ἱερῶι. ibid. 24 τοὺς ἱερεῖς τοὺς ἐν ἑκάστωι τῶν . . . ἱερῶν.

β) genetivi qui est obiectivi.

ἐπί: Tebt. I 43, 27 τὴν ἐφ' ὑμᾶς καταφυγήν.

περί c. gen.: Ep. pr. 11, 4 ἐὰν περί τινος χρείαν ἔχηι.

περί c. acc.: Str. 162, 3 εὐσεβείας ἕνεκεν περὶ τὸ ἱερόν.

πρός: Str. 41, 5 εὐνοίας τῆς πρὸς τὸν πατέρα.

γ) genetivi qui dicitur partitivi ad ἀπό et ἐκ praepositiones spectantis.

ἀπό: Tebt. II 281, 6 τῶι ἐξειληφότι ἀπὸ τῶν ἱερῶν προσόδων . . . τὴν διδραχμίαν. Or. 90, 15 τὰς ἀπομοίρας ἀπό τε τῆς ἀμπελίτιδος γῆς καὶ τῶν παραδείσων. 56, 30 πέντε ἀφ' ἑκάστης φύλης.

ἐκ: Ep. pr. 2, 4 ἵνα ἐκ τοσούτου φέρωμεν τὴν εἰκοστήν. 52, 5 Ὥπεως τῶν ἐξ ὑμῶν.

δ) genetivi qualitatis et pretii.

ἀπό: Tebt. I 37, 20 ἀπὸ τοῦ χαλκοῦ (τάλαντον) α. Or. 44, 5 χρυσέωι στεφάνωι ἀπὸ δραχμῶν δισχιλίων.

ἐν: Tebt. I 35, 5 μνᾶς ἀργυρίου (δραχμῶν) μ, ἐν χαλκῶι (ταλάντων) γ'Β. BGU IV 1050, 8 ἱμάτια γυναικεῖα ἐν ἀργυρίου δραχμαῖς ἑκατόν.

ε) genetivi separationis.

ἀπό: Tebt. I 6, 35 ἑτέρους δὲ παραιρεῖν ἀπὸ τῶν τελουμένων. 72, 446 κεκουφίσθαι ἀπὸ τῶν ἐκφορίων. 105, 5 γῆν καθαρὰν ἀπὸ θρύου. cf. Hib. I 84 a 5.

b) Dativus his locis per praepositiones efficitur.

ἐπί: Tebt. I 7, 6 τὰ ἐπ' αὐτῶν ἐνεστηκότα.

πρός: Hib. I 41, 9 τὰ ὀφειλήματα καθὰ σύγκειται πρὸς ἡμᾶς. Ox. II 277, 7 ἐφ' ὧι ἡ μὲν παραγωγὴ ἔσται καὶ τὰ ἄμητρα πρὸς τὸν Ἀρτεμίδωρον. Ep. pr. 18, 5 πρὸς βίαν ἔχεται.

διά c. gen.: Ep. pr. 48, 15 *οἷς διὰ γραμμάτων ἐκρίναμεν σημῆναι* (sc. *τὸ αὐτό*). Tebt. I 5, 224 *τοὺς κωλυομένους διὰ τῶν προεκκειμένων προσταγμάτων*. 99, 44 *ἐπισταλεῖσαν διὰ τοῦ ὑποκειμένου χρηματισμοῦ*.

διά c. acc.: Or. 55, 10 *πόλιν κακῶς διακειμένην διὰ τοὺς πολέμους*. Tebt. I 61a, 176 *βεβρεγμένης* (sc. *γῆς*) *δι' ἀμελίαν γεωργῶν*.

κατά: Tebt. I 5, 87 *κατὰ μηδεμίαν παρεύρεσιν* (cf. P. Fl. III 151).

περί: Ep. pr. 40, 6 *ἀκούσαντες τὰ περὶ σοῦ συνβεβηκότα*[1]). Tebt. I 30, 18 *τῶν πρὸς ταῖς γραμματείαις ἀγνοούντων τὴν γεγονυῖαν περὶ ἐμοῦ οἰκονομίαν*[2]).

ἐκ: Hib. I 54, 3 *ἀπόστειλον ἡμῖν ἐκ παντὸς τρόπου τὸν αὐλητήν*.

ἐν: Or. 56, 60 *οἴσει ἐν ἀγκάλαις*. P. Fl. III 9, 14 *ὅσα δὲ Ἀξιοθέα προσενήνεγκται ἐμ φέρνηι*.

μετά: Or. 56, 10 *τὴν ἐπιμέλειαν ... ποιοῦνται μετὰ μεγάλης δαπάνης καὶ χορηγίας*. cf. ibid. 40; 54, 9. Tebt. I 5, 57 *μετὰ βίας*. 41, 7 *Μαρρείους μετὰ τοῦ παντὸς σκυλμοῦ συνεχεῖς ἐπιλήψεις ποιουμένου*. cf. P. Fl. III p. 20, 42. III 35a 2 *ἀξιῶ σε μετὰ δεήσεως καὶ ἱκετείας*.

σύν: Or. 56, 25 *ἐπεὶ σὺν τῆι ἀγαθῆι τύχηι συμβέβηκεν* (cf. 56, 20).

ὑπό: Ep. pr. 29, 15 *ὑπὸ τῆς αἰσχύνης*. Tebt. I 44, 21 *ὑπὸ τῶν πληγῶν κινδυνεύω τῶι ζῆν*. P. Fl. III 44 (2) verso I 6 *θυρῶν ἀνεωγμένων ὑπὸ τῆς βίας τοῦ ὕδατος*. Or. 194, 5 *ὑπὸ χαλεπῶν καὶ ποικίλων περιστάσεων κατεφθαρμένην πόλιν*.

c) Pro accusativo praepositionum constructio his locis legitur:

πρός: Tebt. I 5, 62 *τῶν ὀφειλομένων πρός τε τὰ ἐπιστατικὰ καὶ τὰς προστιμήσεις*. 5, 17 *τῶν ὀφειλομένων πρὸς τὰς . . . καρπείας*. cf. Eleph. 27, 9.

1) L. l. Witk.: 'ortum ex commixtione duarum locutionum: *ἀκούσαντες περὶ σοῦ* et *ἀκούσαντες τά (σοι) συνβεβηκότα*.'

2) Hanc quoque locutionem ex duabus contaminatam esse arbitramur eamque ita, ut locutionum altera pars sit *τῶν ... ἀγνοούντων περὶ ἐμοῦ* altera *τὴν γεγονυῖαν ἐμοῦ* vel *ἐμοὶ οἰκονομίαν*. Huc afferamus locum P. Fl. III 4 (7) *περὶ τῆς ἀπαγωγῆς περὶ ἧς νυνὶ ἀπῆγμαι*, quem Wilamowitzius ille doctissimus in libri qui est 'Reden und Vorträge' p. 248 not. 4 hunc in modum interpretatus est: *περὶ ἧς νυνὶ ἀπῆγμαι* (vermischt aus *περὶ ἧς καὶ νῦν γράφω* und *ἧς ἀπῆγμαι*).

ἀπό: Paris. 10, 20 *μεγέθει βραχύς, πλατὺς ἀπὸ τῶν ὤμων*.

ἐκ: Tebt. II 281, 21 *δέδεγμαι παρὰ σοῦ ἐκ πλήρους ἄνευ παντὸς λοιπήματος*.

ἐν: Ep. pr. 11, 1 *εἰ ἔρρωσαι καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἀλύπως ἀπαλλάσσεις*.

εἰς: Tebt. I 72, 363 *ποτίσει εἰς φύλλον*. Or. 90, 29 *τὰ ὀφειλόμενα εἰς τὸ βασιλικὸν ὄντα εἰς σίτου καὶ ἀργυρίου πλῆθος οὐκ ὀλίγον*. Tebt. I 39, 32 *ἐτραυμάτισαν τὴν γυναῖκά μου εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα*.

ὑπέρ: P. Fl. III p. 34, 187 *ἐπείπερ ὑμᾶς δεῖ συνεχέστερον ὑπὲρ τῶν αὐτῶν ὑπομιμνήσκειν*.

d) Denique duo loci digni sunt, qui commemorentur:

Or. 56, 66 *ἐξεῖναι δὲ κατὰ ταὐτὰ καὶ ἄλλαις παρθένοις*.

Eleph. 10, 7 *τῶν λοιπῶν ἐν ἑτοίμωι ὄντων*. Quibus locis nomen quod praedicati vocamus, praepositionibus dictum est.

IV. Infinitivi et participii constructiones, quae a praepositionibus pendent.

Nonnulla verba dicendi et intellegendi inveniuntur, quae contra usum Atticorum non cum mero infinitivo vel participio, sed praepositione a verbo pendente interposita cum infinitivo in substantivi locum succedente coniunguntur.

Ep. pr. 45, 6 *γείνωσκε δὲ περὶ τοῦ κατακεκλῦσθαι τὸ πεδίον ὑμῶν* (= *ἡμῶν*) *καὶ οὐκ ἔχομεν κτλ.* Tebt. I 26, 15 *προσέπεσεν ἡμῖν περὶ τοῦ τοὺς ἐκ τῆς κώμης βασιλικοὺς γεωργοὺς ἐγκαταλείποντας τὴν ἐπικειμένην ἀσχολίαν ἀνακεχωρηκέναι ἐπὶ τὸ ἐν Ναρμοῦθι ἱερόν*. Ep. pr. 26, 26 *ἀπηγγελκότος ὑπὲρ τοῦ ἀπολελύσθαι σε ἐκ τῆς κατοχῆς*.

In extrema hac parte nonnullas dictiones subiungemus, quae de usu praepositionum a veterum auctorum dicendi ratione discedunt, qui aut mero casu aut aliis praepositionibus aut eisdem aliis casibus adnexis utebantur. Quorum dicendi consuetudinem uncis includemus.

Eleph. 5 recto 19 *ἐλογισάμην πρὸς Ἑρμαγόραν ὑπὲρ τοῦ οἴνου ϙε* (*τινί τι*). Tebt. I 120, 49 *Πατύνι οἴνου ἀνθ' ὧν δέδωκε χρ[. .] ( ) (δραχμαὶ) δ.* (*τί τινος*). P. Fl. III 43 (4) 4 *φροντίσας . . περὶ αὐτόν* (*τινὸς* vel *περί τινος*). Tebt. I 27, 44 *πρὸς ταῖς . . χρείαις εὔθετοι* (*πρός τι*). Or. 56, 36 *ἡ ἡμέρα, ἧ νομίζεται διὰ τῶν ἱερῶν γραμ-*

μάτων νέον ἔτος εἶναι (*ἐν*). 90, 31 *πολὺ κρεῖσσον φροντίζων ὑπὲρ τῶν ἀνηκόντων εἰς αὐτά* (*περί*). Ep. pr. 18, 7 *αἰτίαν, ὑπὲρ ἧς ἀπολογίζεται* (*τί* vel *περί τινος*). Tebt. I 5, 13 *ὑπὲρ ὧν διεγγύημα ὑπάρχει* (*τινός* vel *περί τινος*). *ὑπέρ* saepissime pro *περί* exstat.

PARS ALTERA

Postquam de praepositionum frequentia atque quaestionibus quae ad eam spectant, disseruimus, hac in parte singularum praepositionum significationes explicaturi non Ptolemaeorum aetatis proprietatibus nos continebimus, sed pro eo atque proposuimus, omnes quas quidem invenerimus potestates earum respiciemus. Initium sumamus a praepositionibus uniformibus illustrandis.

I. Praepositiones uniformes.

a) *ἀντί, πρό, ἀπό, ἐκ.*

ANTI

1. Localis *ἀντί* praepositionis vis semel occurrit. Paris. 1, 406 *ὅταν ἡ σελήνη τῶι ἡλίωι ἐπισκοτήσηι ἀντὶ τῆς ὄψεως ἡμῶν.*

2. *ἀντί* particula adhibetur, cum rem alteram alterius loco positam esse significatur.

Or. 56, 29 *ἀντὶ τῶν εἴκοσιν ἱερέων .. εἴκοσιν καὶ πέντε ἱερεῖς εἶναι.* 129, 2 *ἀντὶ τῆς προανακειμένης περὶ τῆς ἀναθέσεως τῆς προσευχῆς πλακὸς ἡ ἐπιγεγραμμένη ἐπιγραφήτω.* Tebt. I 42, 13 *ἀντὶ τοῦ προκειμένου κεφαλείου ἔθετο μίσθωσιν πυροῦ λ.* 90, 2 *ὁ αὐτὸς ἀντὶ κριθῆς ὁ πυρός.* II 280, 18 *ἀντὶ τοῦ βα(σιλικοῦ) γρ(αμματέως).* I 60, 59 *ἀνθ' ὧν μισθωθῆναι ἀνὰ α ις<.* 27, 103 *ἀντὶ τοῦ τοῦτο ποιῆσαι .. κατάπλουν ἐπεποίητο.* Hib. I descr. 170 *ἵνα μὴ ἀντὶ φιλίας ἔχθραν ποώμεθα.*

Eandem particulae rationem invenimus, cum homines laboris perfecti aut meriti praemium capiunt.

Tebt. I 120, 43 *Πακύσι, ἀνθ' ὧν κέχρηκε τιμῆς πυροῦ* (*ἀρταβῶν*) *β δραχμαί η.* Or. 56, 19 *ἀνθ' ὧν οἱ θεοὶ δεδώκασιν αὐτοῖς εὐσταθοῦσαν τὴν βασιλείαν καὶ δώσουσιν τἆλλα ἀγαθὰ πάντα.* cf. 90, 35. Lugd. D col. 1, 21 *σοί δὲ γίνοιτο ἀνθ' ὧν πρὸς τὸ θεῖον ὁσίως διάκεισαι, ἐπαφροδισία, χάρις, μορφή.*

ΠΡΟ

Πρό praepositionis quae multis rationibus eadem vi est atque *ἀντί*, in his scriptis nisi localem aut temporalem notionem non legimus.

Localis usus exstat: Or. 50, 12 *ἀναθεῖναι πρὸ τοῦ νεώ.* P. Fl. III 104 col. 3, 24 *εἰς τὸ[ν] πρὸ [τῆς πύλης] ὁδὸν ἐξήνεγκαν.*

Temporalis usus sunt hi loci:

Or. 56, 45 *μίαν ἡμέραν ἐπάγεσθαι .. πρὸ τοῦ νέου ἔτους.* ibid. 64 *πρὸ τοῦ περίπλου τοῦ Ὀσείριος κατασκευάσαι.* 90, 31 *πολὺ κρεῖσσον τῶν πρὸ αὐτοῦ βασιλέων φροντίζων.* Tebt. I 15, 21 *διὰ τῆς πρὸ ταύτης ἐπιστολῆς.* 61 b 384 *γράφουσιν οἱ πρὸ ἡμῶν.* 72, 45 *τῶν ἕως τοῦ λθ* (*ἔτους*) *πρὸ τῶν τῆς ἀμειξίας χρόνων χωρισθέντων.* 105, 31 *μὴ δ' ἐγβάλλειν τὸν Πτολεμεῖον πρὸ τοῦ χρόνου.* Hib. I 60, 4 *πρὸ ἕκτης ὥρας.* P. Fl. III 42 (10) 13 *ἵνα ἐπισκευασθῶσι πρὸ τῆς τοῦ ὕδατος ἀφέσεως.*

Temporalis *πρό* voculae vis his quoque locis perspicue cognosci potest: Tebt. I 50, 39 *ἵνα ἐπαναγκασθῆι πρὸ πάντων μὲν ἐσκάψαι τὸν ὑδραγωγόν.* Hib. I descr. 170 *τούτου γὰρ οὕνεκεν πρὸ πολλοῦ σοι γράφω*, id est, priusquam aliud quid faciam, ad te litteras dem.

ΑΠΟ

Ἀπό praepositionis usus multus et varius in papyris occurrit.

I. Localis vis post verba abeundi et detrahendi, proficiscendi et veniendi, incipiendi et distandi plurimum invenitur.

a) *ἀπό* redditur vernaculae linguae verbis „von — weg".

Ep. pr. 28, 6 *γίνωσκε, ἀφ' οὗ ἀφ' ὑμῶν ἀπελήλυθα.* 19, 7 *ἀπεσχίσθην ἀπὸ σοῦ.* Tebt. I 67, 36 *ἀνταναιρομένου δὲ τοῦ ἀπηγμένου ἀπὸ τοῦ πλείω.* cf. 72, 308. 104, 28 *ἐὰν δὲ Ἀπολλωνία ἑκοῦσα βούληται ἀπαλλάσσεσθαι ἀπὸ Φιλίσκου.* II 386, 20 *ἐὰν δὲ χωρισμὸς γένηται ἀπ' ἀλλήλων.* P. Fl. III 23 b 2 *ἀπέσπα ἀπὸ τοῦ χώματος.* Eleph. 28, 2 *διαγράψαι ἀπὸ τῆς ἐν Ἀρσινόηι τραπέζης.* BGU III 1002 II 14 *ἐὰν δέ τίς σοι ἐπέλθηι περὶ αὐτῶν, ἐκστήσω αὐτὸν ἀπὸ σοῦ.*

Tebt. I 60, 77 *ἀφ' ὧν εἶναι τῆς προηγμένης μετὰ τὸν σπόρον τῆς κατειργασμένης ἀπὸ ἐμβρόχου ιθ ἄρουραι μγ.* cf. 60, 56; 77, 6. 61 b 14 *ἣν ἀνταναιρεῖσθαι ἀπὸ ἁλμυρίδος.* 61 b 127 *τῆς ἀπὸ ὑπολόγου ἀναχθείσης* (sc. *γῆς*).

Huc pertinet praepositionis *ἀπό* usus quae pendet a verbis seiungendi, velut Tebt. I 6, 35 *ἑτέρους δὲ παραιρεῖν ἀπὸ τῶν*

τελουμένων. 29, 18 μέχρι τοῦ ἀπὸ τῆς προκειμένης ἀσχολίας ἀπολυθῆναι. 72, 446 κεκουφίσθαι ἀπὸ τῶν ἐκφορίων. 105, 5 παραδεί(ξει) τὴν γῆν καθαρὰν ἀπὸ θρύου. cf. Hib. I 84a 5.

Eiusdem usus est: BGU III 1002 II 13 δέδωκά σοι αὐτὰ ... καὶ βεβαιώσω σοι αὐτὰ ἀπὸ παντὸς ἁπλῶς [1]) (id est tueri aliquem ab aliquo).

Si quid a superiore loco in inferiorem amovetur, ἀπό praepositio notionem „von — herab" sibi vindicat. Or. 132, 10 τοῖς κατακομίζουσιν ἀπὸ τοῦ κατὰ Κόπτον ὄρου[ς] τὰ λιβανωτικὰ φορτία.

b) ἀπό designat locum, a quo quis aut quid proficiscitur vel initium capit, ut quopiam tendat (germ. = „von — her").

Tebt. I 61b 152 τὰ ἐπενεχθέντα ὕδατα ἀπὸ τῶν περὶ Ταλὶ ὑδάτων. Hib. I 84a 5 ἀποδότω δὲ Ἐπιμένης τὸν σῖτον Τιμοκλεῖ ἐγ νέων τῶν ἐπιόντων ἀπ' ἅλω. P. Fl. III p. 26, 105 τὴν ἀναγκαίαν τροφὴν μόλις ἐχόντων ἀπὸ τῶν ἐκ τοῦ βασιλικοῦ τιθεμένων. Eleph. 8, 8 τὸ συναγόμενον ἀργύριον ἀπὸ τῶν ταριχειῶν. P. Fl. III 37a col. II 2 χώματος τοῦ ἄγοντος ἀπὸ νότου εἰς βορρᾶν. cf. III 37b col. III 17.

P. Fl. III 1 col. 2, 9 οἷς γείτονες ἀπὸ μὲν ἀπηλιώτου . . ., ἀπὸ δὲ νότου ὁδὸς δημοσία, ἀπὸ δὲ λιβὸς . . ., ἀπὸ δὲ βορρᾶ . . . cf. ibid. 21. BGU III 994 II 12 ἐν τῶι ἀπὸ λιβὸς μέρει. cf. 1000 I 5. Or. 54, 21 ἀνακομίσας (τὰ ἱερὰ) μετὰ τῆς ἄλλης γάζης τῆς ἀπὸ τῶν τόπων. 194, 2 ἔδοξε τοῖς ἀπὸ Διοσπόλεως τῆς μεγάλης ἱερεῦσι. Tebt. I 61b 135 τῶν ἀπὸ τῆς κοίλης λεγομένης διώρυγος ὑδάτων. II 386, 14 Πακῆμις Πακήμιος τῶν ἀπὸ Εἰερὰν τῆς Πολέμωνος μερίδος.

P. Fl. III 144 col. 3, 22 πάντες οἱ ἀπὸ τοῦ γυμνασίου νεανίσκοι. II 4, 1, 2 οἱ δεκατάρχοι τῶν λατόμων ἀπὸ τῆς ἐγβατηρίας. Tebt. I 33, 3 Ῥωμαῖος τῶν ἀπὸ συνκλήτου. Hib. I 110, 94 Ἑρμίππωι τῶι ἀπὸ τοῦ πληρώματος. Denique locus Tebt. 33, 9 αὐλαὶ κατασκευασθήσονται καὶ αἱ ἀπὸ τούτων ἐγβατηρίαι . . . συντελεσθήσονται animadvertendus est, quem ita intellegendum esse censemus, ut accessus (ἐγβατηρίαι) perficiantur, qui domum (αἱ αὐλαί) cum flumine coniungant, id est qui a domo incipientes ad flumen pertineant.

1) Cf. Kuhring l. l. § 38, qui temporum posteriorum exempla congessit.

Huc referuntur Tebt. I 87, 68 παρακειμένων τῶν αὐτῶν βορρᾶ ἐχομένης ἀπὸ τοῦ προγεγεωμετρημένου ὑδραγωγοῦ ἀρχομένης. 84, 5 ἐν τοῖς ἀπὸ νότου καὶ ἀπηλιώτου τῆς κώμης πεδίοις βορρᾶ καὶ ἀπηλιώτου βορρᾶ μὲν ἀπὸ περιστάσεως τῆς κώμης ἀπηλιώτου δὲ ἀπὸ τῶν περὶ Θεογονίδα πεδίων.

c) ἀπό praepositionis localem vim non modo post movendi, sed etiam interdum quiescendi verba (γίγνομαι, εἰμί) exstare videmus, qui usus unde evaserit, ex hoc exemplo apparet: Tebt. I 104, 28 μηδὲ Ἀπολλωνίαι ἐξέστω ἀπόκοιτον μηδὲ ἀφήμερον γίνεσθαι ἀπὸ τῆς Φιλίσκου οἰκίας. Quae adiectiva aut verba seiungendi, e quibus praepositio pendet, paulatim omittuntur, cum vis illorum verborum ἀπό praepositioni addatur. Quae cum ita sint, ἀπό vocalam pro sensu nominum omissorum transferre solemus. In his libris illa dicendi ratio rara exstat. Tebt. I 12, 23 ἐπισχεῖν μέχρι τοῦ με ἀπὸ τῆς ἀσχολίας γενέσθαι (cf. Tebt. I 29, 18 μέχρι τοῦ ἀπὸ τῆς προκειμένης ἀσχολίας ἀπολυθῆναι). Eleph. 14, 24 sq. ὑπερβάλλειν ἕως ἔτι ἐν κύκλοις εἰσὶν, ὅσοι ἂν βούληται, ὅταν δὲ ἀπὸ πράσεως γένωνται, τοῖς ἐπιδεκάτοις (id est auctione non constituta).

II. Transeamus ad temporalem vim ἀπό praepositionis illustrandam.

Or. 56, 26 τοὺς ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους γεγενημένους ἱερεῖς. ibid. 58 ἐφ' ἡμέρας τέσσαρας ἀπὸ ἑπτακαιδεκάτης. 90, 50 ἄγεσθαι ἑορτὴν ἀπὸ τῆς νουμηνίας τοῦ Θωὺθ ἐφ' ἡμέρας ε. Ep. pr. 33, 6 ἀπόστειλόν με, πόσον ἔχει Πετευσοράπιος καὶ ἀπὸ ποίου χρόνου. Tebt. I 5, 95 παραδείσους ἃς ἂν καταφυτεύσωσιν . . . ἀπὸ τοῦ νγ (ἔτους) ἕως τοῦ νζ (ἔτους) ἀτελεῖς ἀφεῖναι ἀφ' οὗ ἂν καταφυτεύσωσιν ἐφ' ἔτη ιε καὶ ἀπὸ τοῦ ϛ (ἔτους) εἰς ἄλλα τρία. Hib. I 72, 6 ἐν τῶι Ἀθὺρ μηνὶ ἀπὸ ἐνάτης. cf. 82, 17. Eleph. 10, 4. Or. 56, 71 δίδοσθαι (αἱ τροφαί) ταῖς θυγατράσιν, ἀφ' ἧς ἂν ἡμέρας γένωνται. cf. Tebt. I 104, 28. II 386, 20. Temporali vi ἀπό praepositio hoc quoque loco fungitur: Hib. I 90, 5 ἐμίσθωσεν εἰς ἐνιαυτὸν τὸν ἕνα σπόρον καὶ θερισμὸν ἕνα ἀπὸ σπόρου τοῦ ἐν τῶι . . . ἔτει [1]). Denique ἀπό cum temporis adverbio νῦν coniunctum occurrit his locis: Or. 56, 44 ἀπὸ τοῦ νῦν ἡμέραν

1) Cf. usum temporalem ἀπὸ καρπῶν Byzantinorum temporibus. Kuhring l. l. § 39.

ἐπάγεσθαι. ibid. 29 τοὺς ἐκγόνους ἀπὸ τοῦ νῦν καταχωρίζεσθαι εἰς τὰς αὐτὰς φυλάς.

III. Quibus locis praepositionis ἀπό locali vice et temporali fungentis allatis voculae usum translatum examinemus.

1. Causalem quae dicitur rationem ἀπό praepositio sequitur, cum significatur, unde homines vel res genus originemque ducant aut unde quid profectus sit aut qua causa quid fiat.

a) Or. 54, 4 sq. ἀπόγονος τὰ μὲν ἀπὸ πατρὸς Ἡρακλέους τοῦ Διός, τὰ δὲ ἀπὸ μητρὸς Διονυσίου. 191, 8 Ἀχαιὸς ἀπὸ Πατρῶν.

b) Or. 90, 15 τὰς ἀπομοίρας τοῖς θεοῖς ἀπό τε τῆς ἀμπελίτιδος γῆς καὶ τῶν παραδείσων. Tebt. I 67, 42 τὰ δὲ ἀπ' αὐτῆς (sc. διοικήσεως) συναγόμενα. cf. Hib. I 120 b 3.

c) Hib. I 114, 14 ἀπὸ διεγγυήσεως (δραχμαὶ) ε. P. Fl. III 35 b 4 ἔρρειμαι γὰρ κακῶς διακείμενος ἀπ' ἐκείνου. Or. 43, 7 οἱ ἀφικόμενοι πρὸς ἡμᾶς περί τε τῶν ἀπὸ τῶν συμβολείων ἀμφισβητήσεων.

2. Partitivi qui vocatur genetivi vice ἀπό praepositio passim fungitur.

Or. 56, 30 πέντε ἀφ' ἑκάστης φυλῆς. 78, 16 sq. δίδων αὔτω καὶ ἐκγόνοισι διμοιρίαν καὶ σάρκα πεντάμναιον ἀπὸ τῶ βόος τῶ θυομένω τῶ Διί. 90, 12 ἀπὸ τῶν προσόδων καὶ φορολογιῶν τινας. Ep. pr. 3, 5 ἀπὸ τούτου τὸ · μὲν ἤμυσυ εἰς τὰ δέοντα ὑπελιπόμην. cf. Tebt. I 124, 42. Tebt. I 13, 16; 27, 49. 32, 16 ἐπέσταλκέ μοι ἀπὸ τῶν Κρητῶν ἀνδρῶν Φ Ἀσκληπιάδην. 49, 8 κατακέκλυκεν ἀπὸ τῆς ὑπαρχούσης μοι βασιλικῆς γῆς εἰς (ἀρούρας) βδ'. 61 b 292 τίς ἐστιν ἀπὸ τῶν ἀναγραφομένων. 62, 44 τῶν ἀναζευξάντων εἰς τὴν Θηβαΐδα ἀπὸ τῶν Ἀ ἀνδρῶν. II 382, 24 ποιήσειν πάντα τὰ κατὰ δύο μέρη ἀπὸ μερῶν πέντε. P. Fl. III 11, 20 ἀφείσθω ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων μοι σωμάτων ἐλεύθερα Δω(σι...) καὶ Ἀπάτη. III 40 a II 9 εἰργασμένοι εἰσὶν ἀπὸ ζ τοῦ Μεχεὶρ ἕως Παῦνι λ ἡμε ... ἀπὸ σωμάτων ρνζ/ΜΣνγ (β). saepius.

3. ἀπό praepositio etiam pro genetivis qualitatis et mensurae et pretii adhibetur, quorum exempla haec obstant.

Qualitatis functione utitur: Tebt. I 58, 20 ἀπὸ παντὸς εἴδους (πυροῦ) υ. 72, 159 εἰ ἀπὸ σπορίμου (sc. γῆς) κατέσχησαν ἀντὶ χέρσου. cf. 79, 53; 73, 5 τοὺς ... κατεσχηκότας ἀπὸ σπορίμου ἀντὶ τοῦ ἐπισταλέντος ὑπολόγου. P. Fl. III 36 b col. II 5 ἐπεὶ οὖν συμβέβηκεν ἀπό τε τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ τοῦ φορικοῦ πλήθη σίτου ἐπιπεπτωκέναι [1]).

Mensurae: Tebt. I 37, 20 πράξας ἔχε ἀπὸ τοῦ χαλκοῦ (τάλαντον) α. cf. Grenf. II 27, 19. 27, 100 τὸ ἐν αὐτῶι ὀφειλόμενον πρὸς τὴν ἐπιγραφὴν ἀπὸ ἀργυρίου κατατιθέναι. Taur. I 6, 17 μέρος ἀπὸ πηχῶν ἑπτά.

Pretii: Or. 44, 5 χρυσέωι στεφάνωι ἀπὸ δραχμῶν δισχιλίων.

4. Restat, ut ἀπό voculae usus adverbialis locos afferamus. Tebt. I 5, 89 ἀπὸ τοῦ βελτίστου ποιεῖσθαι. II 282, 8 φυλακὴν ἀλλοτρίων κλήρων συντηρήσιν ἀπὸ τοῦ βελτίστου. Fay. 12, 6 Πέρσου τῆς ἐπιγονῆς τῶν ἐκ τῆς αὐτῆς (μερίδος) οὐκ ἀπὸ τοῦ βελτίστου ἀναστρεφομένων.

ΕΚ

Iam transgrediamur ad ἐκ praepositionem illustrandam, quae ἀπό particulae omnibus fere rationibus respondet.

I. Ac primum quidem localem ἐκ praepositionis usum examinemus.

1. ἐκ vertitur vernacule „aus — heraus". Or. 56, 10 τὰ ἐξενεγχθέντα ἐκ τῆς χώρας ... ἀγάλματα. ibid. 17 ἐκ Συρίας ... καὶ ἐξ ἄλλων πλειόνων τόπων μεταπεμψάμενοι. ibid. 30 τῶν αἱρουμένων ἐκ τῶν προυπαρχουσῶν τεσσάρων φυλῶν, ἐξ ὧν πέντε ἀφ' ἑκάστης φυλῆς λαμβάνονται. cf. ibid. 30 sq. Tebt. I 5, 54; 60. Or. 56, 70 δίδονται αἱ τροφαὶ ἐκ τῶν ἱερῶν. Tebt. I 5, 77 τὰ εἰς τὴν ταφὴν . . ζητεῖν ἐκ τοῦ βασιλικοῦ. cf. 56, 14. Or. 74, 3 σωθεὶς ἐκ πελάγους. Ep. pr. 26, 27 ἀπολελύσθαι σε ἐκ τῆς κατοχῆς. cf. 27, 7; 13. 26, 14. Hib. I 31, 16; 19 ἀπολελωκέναι ἐκ τοῦ ταμιείου. cf. 36, 4.

2. ἐκ praepositio significat, unde quis aut quid proficiscatur (= „von — her").

Or. 56, 5 οἱ συναντήσαντες ἐκ τῶν κατα χώραν ἱερῶν. ibid. 48 τῶν ἐκ τῆς χώρας παραγινομένων. Ep. pr. 17, 20 παρέσονται δὲ ὑμῖν καὶ ἐξ Ἡρώων πόλεως. 45, 2 Πετεσοῦχος Μαρρήους γεωργὸς τῶν ἐκ Κερκεσήφεως. cf. Tebt. I 5, 154; 26, 15. Hib. I 56, 6 Νικόστρατον ἐκ Κόβα. 27, 117 ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀνατέλλει ὁ ἥλιος ἡμέρας γ.

[1]) Huc spectat Paris. 10, 20 πλατὺς ἀπὸ ὤμων.

Hic subiungamus perinde ac sub ἀπό fecimus, haec enuntiata quibus cuius ordinis quis sit, indicatur.

Str. 99, 1 ο[ἱ ἔφηβοι (?) οἱ] ἐκ γυμνασίου τρί[του]. Ep. pr. 48, 2 οἱ [ἐκ] τοῦ σημείου νεανίσκοι. Tebt. I 63, 123 ὑπὸ τῶν ἐκ τοῦ ἱπ[πικοῦ (?)] λογισμοῦ.

Praeterea huic parti eos locos adiungamus, quibus ἐκ pro παρά c. gen. c. positum esse invenimus.

Eleph. 1, 12 ἡ δὲ πρᾶξις ἔστω ... Δημητρίαι καὶ τοῖς μετὰ Δημητρίας πράσσουσιν ἔκ τε αὐτοῦ Ἡρακλείδου καὶ τῶν Ἡρακλείδου πάντων καὶ ἐγγαίων καὶ ναυτικῶν [1]). 2, 13 ἡ πρᾶξις ἔστω ἐκ τοῦ ἀτακτοῦντος καὶ μὴ ποιοῦντος κατὰ τὰ γεγραμμένα.

3. ἐκ praepositio saepius post verba quiescendi invenitur, cum ubi quid fiat significatur. Nempe Graeci motum subaudiunt. Transferimus voculis „auf, an, in".

Or. 56, 52 θυσίας συντελούντων . . . ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τοῦ δρόμου. ibid. 64 ὥστε καὶ ἐκ τῆς διαθέσεως τῆς βασιλείας διασαφεῖσθαι τὸ . . . ὄνομα. 90, 25 ἐκ πολλῶν τόπων ὀχυρώσας τὰ στόματα τῶν ποταμῶν. Hib. I 27, 26 ἐπὶ τοῦ ἔργου ἐδίκνυεν ἐκ τοῦ ὅλμου τοῦ λιθίνου. 27, 72 τὰ ἐκ τῆς γῆς κατακάει. 51, 6 τοσοῦτο γὰρ ἔκκειται ἐγ βασιλικοῦ. P. Fl. III 1 col. 2, 21 οὐλὴ ῥινὶ ἐγ δεξιῶν. III 2, 1 φακὸς ἐξ ἀριστερῶν μυκτῆρι. Or. 54, 11 οὓς ἐκ τῶν χωρῶν αὐτοῦ ἐθήρευσαν.

II. Accedamus ad temporalem vim ἐκ praepositionis, quae exstat his locis.

Or. 90, 14 τοὺς ἐν αἰτίαις ὄντας ἐκ πολλοῦ χρόνου. ibid. 22 sq. ἐκ πολλοῦ χρόνου συνεστηκυίας τῆς ἀλλοτριότητος. Tebt. I 40, 30 τοῖς ἐξ ἀρχῆς ἐθισμοῖς. 50, 3 ἔτι ἐκ τῶν ἔμπροσθεν χρόνων ἐθισμοῦ ὄντος. Hib. I 52, 10 ὅπως μηθὲν διάπτωμα ἐξ ὑστέρου γίνηται.

III. Perinde atque ἀπό ἐκ praepositio translate diversis rationibus adhibetur.

1. Ac primum quidem, unde quis vel quid originem ducat, significatur.

P. Fl. III 7, 12 θυγατρὶ τῆι ἐξ Εἰρήνης. Or. 56, 46 τὴν ἐγ βασιλέως Πτολεμαίου καὶ βασιλίσσης Βερενίκης γεγενημένην

1) Cf. exempla sub III 5 huius praepositionis allata, unde hanc constructionem ad homines delatam esse satis elucet.

θυγατέρα. ibid. 54 Βερενίκηι τῆι ἐκ τῶν Εὐεργετῶν θεῶν. 90, 10 ὑπάρχων θεὸς ἐκ θεοῦ καὶ θεᾶς. qui usus patre solo nominato etiam occurrit: P. Fl. III 2, 20 Ἀμμώνιον τὸν ἐξ ἐμοῦ γεγενημένον. Ep. pr. 21, 12 Ταύγχιος τῆς ἐκ Θερμούθιος.

Tebt. I 104, 20 μηδὲ τεκνοποι̣εῖσθαι ἐξ ἄλλης γυναικός. cf. Eleph. 1, 9.

2. Hic usus causalis ἐκ voculae meri dativi vice fungitur, cum qua causa quid fiat, indicatur.

Tebt. I 23, 8 μὴ ἐκ τῆς ἡμῶν προεδρίας πεφροντικέναι ἀπροσδέητον ἑτέρων γενέσθαι. cf. 24, 39. Fay. 12, 15 κακολογηθεὶς ἐκ κοινολογίας τῆς συσταθείσης πρὸς αὐτούς. Or. 139, 10 ἐκ τοῦ τοιούτου συμβαίνει.

3. Hic dicendi modus facile ad significationem faciendi secundum aliquid deflectit, qui usus praepositionis locali ratione excepta valde praevalet.

Tebt. I 60, 53 ἐξ εἰκασίας (ἄρουραι) ιζ. cf. 68, 40. 60, 85 ἀνθ' ὧν . . ἐκ τῆς ἀξίας ἀνὰ α κδ. 61 b 90 ἐξ ἐπισκέψεως. cf. 72, 193; 61 b 98. 109, 29 ἐγ δίκης. passim. 112, 30 ἐκ λόγου ἈΣνε. P. Fl III 26, 9 ἀποτεισάτω . . τὸ βλάβος, ὃ ἂν καταβλάψηι ἐκ κρίσεως. Eleph. 13, 6 οὐκ οἶμαι [δ'] αὐτὸν ἔχειν ἐξ ὧν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἀνήγγελλεν. 14, 17 διορθώσονται . . ἐκ τῶν πρὸς τοὺς γεωργοὺς σ̣υγ[γ]ρ[α]φ̣ῶ̣ν̣. Tebt. II 382, 4 (ὁμολογῶ διηιρῆσθαι . . κλήρους) καὶ ἐξ ἧς πεποιήμεθα πρὸς ἑατοὺς ἐξ εὐδοκούντων ἐκ κλήρου διαιρέσεως λελογχέναι με εἰς τό . . cf. Tebt. I 61 b 50. Or. 48, 12 κολάζοντες τοῖς ἐκ τῶν νόμων ἐπιτίμοις.

4. Deinde partitiva ἐκ praepositionis ratio nominanda est, quae multo rarior quam hic ἀπό voculae usus exstat.

Ep. pr. 2, 4 ἵνα ἐκ τοσούτου φέρωμεν τὴν εἰκοστήν. 52, 5 Ὥπεως τῶν ἐξ ὑμῶν. Tebt. I 61 b 315 ἐγ νέων (sc. καρπῶν) δ' ἀποκαταστήσονται ἅμα τοῖς ἐκφορίοις . . πυροῦ ρκ. ibid. 384 δίδοσθαι ἐκ τοῦ ἐπιτρίτου μέρου, ἐγ μὲν τῆς ἐν ἀναπαύματι πγ. cf. 67, 62. Hib. I descr. 157 εἰσενήνοχα εἰς τὸν ἐν τῆι αὐλῆι σῖτον ἐκ τοῦ ἰδίου σπόρου ὀλυρῶν (ἀρτάβας) οδ, [καὶ ?] ἐκ τοῦ ἱεροῦ ᾱ . . συνήγαγον. P. Fl. III p. 36, 194 ὑπὲρ τῶν περισπωμένων εἰς τὴν γεωργίαν ἐκ τῶν παρεφεδρευόντων ἐν Ἀλεξανδρείαι. Taur. I 1, 4, 20 μέρος ἐγ νόμου.

5. Instrumentalem vim ἐκ praepositionis plerumque apud verba emendi et solvendi invenimus, cum pretium quo solvitur ἐκ vocula designatur, tamquam alicunde capiatur.

Tebt. I 5, 80 *τὰς ἠγορασμένας προφητείας εἰς τὰ ἱερὰ ἐκ τῶν ἱερῶν προσόδων.* 10, 6 *τὰ ἀπολείψαντα ἐκ τοῦ ἰδίου μετρήσει.* cf. 75, 7; 66, 62. Hib. I, 65, 25 *θέλομεν οὖν ἐγ δημοσίου τὸν λοιπὸν συναγοράσαι σῖτον.* 84 a, 9 *ἡ πρᾶξις ἔστω Τιμοκλεῖ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων τῶν Ἐπιμένους.* Eleph. 14, 21 *τάξονται . . ἔκ τε κτηνῶν καὶ σκευῶν παραχρῆμα τὴν π[. .].* Ox. II 277, 8 *τὰ θέριστρα ἐκ τοῦ κοινοῦ δοθήσεται* [1]).

6. Deinde *ἐκ* praepositione significatur, qua ex materia quid constet.

Or. 56, 61 *εἶναι δὲ τὴν ἐπιτεθεμένην βασιλείαν . . . ἐκ σταχύων δυῶν.* 194, 28 *ἕνα (ἀνδριάντα) μὲν . . . ἐκ σκληροῦ λίθου.* Huc referendus est locus: Or. 56, 38 *συντάξεως τοῦ ἐνιαυτοῦ μενούσης ἐκ τῶν τριάκοντα ἑξήκοντα ἡμερῶν.*

7. Denique *ἐκ* vocula adverbia exprimuntur.

Tebt. I 6, 33 *ἐκ πλήρους.* cf. 105, 47; II 281, 21. Tebt. I 27, 60 *ὅπως τἆλλα γίνηται . . ἐξ ὑγιοῦς.* Hib. I 54, 3 *ἐκ παντὸς τρόπου.* 73, 14 *ἐγ μέσου ἀφήιρηκεν (τὸν ὄνον).* P. Fl. III p. 22, 49 *ἐκ τῶν ἐναντίων.* cf. Ep. pr. 54, 12. P. Fl. III p. 34, 182 *ἐγ μέρους.* p. 30, 152 *ἐκ συμφώνου δ' ἑκάστοις μερισθῆι.*

b) Praepositiones uniformes, quae dativum casum sibi nectunt: *ἐν* atque *σύν.*

EN

Quamquam, ut supra demonstravimus, *ἐν* praepositio maxima est frequentia, tamen si functiones *ἐν* praepositionis priorum temporum cum functionibus in chartis repertis huius sermonis comparaveris [2]), usum praepositionis inter terminos quosdam coerceri facile intelleges. Tametsi nonnullae structurae occurrunt, quae veterum dicendi consuetudinis non sunt.

I. Initium *ἐν* voculae illustrandae capiamus ab usu locali.

1. Ac primum quidem post verba quiescendi *ἐν* significat, qua in re inclusum quid sit aut intra quos terminos quid, intra quos homines quis moretur.

1) Quamquam non iam ad Ptolemaeorum aetatem (a. 1. p. Chr.) spectat, locum hic subiungendum esse putamus, quo appareat, ad quam dictionem cotidianam hic *ἐκ* particulae usus tetenderit: Ox. IV 745, 2 *τὸν δὲ οἶνον ἠγόρασας ἐκ (δραχμῶν) ἕξ.* cf. etiam Kuhring l. l. § 17. Quibus allatis exemplum huius usus quod invenimus unicum Ptolemaeorum aetatis, melius iudicari potest: Hib. I 99, 14 *τιμὴν πυρῶν (ἀρταβῶν) ο ἐκ β (ὀβολοῦ) τῆι (ἀρτάβηι) (δραχμὰς) ρνα (τετράβωλον).*

2) cf. Kühner II 1 § 431.

Or. 56, 7 *ἐν τῶι ἐν Κανώπωι ἱερῶι.* ibid. 22 *τοὺς ἱερεῖς τοὺς ἐν ἑκάστωι τῶν . . ἱερῶν.* Tebt. I 5, 86 *παρὰ τὰ εὔσταθμα ἐν ἑκάστωι νομῶι ἀποδεδειγμένα.* 15, 18 *τοῦ Μάρωνος ἐν ἑρκτεῖ (=εἱρτῆι) γεγονότος.* Eleph. 9, 2 *σὲ εἶναι ἐν Συήνηι.* 12, 3 *Ἀμμώνιον τὸν [. . .] παρ' ἡμῶν ὢν (=ὄντα) ἐν τοῖς Ἀμεννέως.* 27, 27 *Ἑρμίαι Ἀρνελτώτου τοῦ ἐν τῶι Ὥρου βασιλικοῦ γραμματέως.*

Or. 56, 12 *τοὺς ἐν αὐτοῖς* (sc. *ἔθνεσι*) *δυναστεύοντας.* ibid. 50 *(ἱερὸν) ὃ οὐ μόνον ἐν τοῖς πρώτοις ἱεροῖς ἐστιν.* Ep. pr. 47, 41 *ἐν οἷς εἰσιν* (in quorum numero sunt, Witk.). Tebt. I 61 b 362 *Φανίαι τῶι γενομένωι ἐν τοῖς πρώτοις φίλοις καὶ στρατηγῶι.* Hib. I 27, 62; 67 *Τῦβι⟨ε⟩ ἐν τῶι Κριῶι. Μεχεὶρ ς ἐν τῶι Ταύρωι.* P. Fl. III p. 26, 99 *ἐν τοῖς „σύνπασιν ἀνθρώποις" καταριθμεῖσθαι.* III 42 C (11) 16 *δεινὸν γάρ ἐστιν ἐν ὄχλωι ἀτιμάζεσθαι.* Eleph. 14, 24 *ἐξέσται τῶι βουλομένωι ὑπερβάλλειν, ἕως ἔτι ἐν τοῖς κύκλοις εἰσίν.* BGU III 1011. II 23 *ἐν τοῖς μάλιστα.*

2. Deinde *ἐν* vocula cum verbis quiescendi coniuncta significatur aliquid non inclusum esse, sed locum aliquem tangere (vernacule „an, bei, auf").

Or. 56, 75 *ἀναθέτωσαν (τὴν στήλην) ἐν τῶι ἐπιφανεστάτωι τόπωι.* ibid. 23 *ἐνγράφεσθαι ἐν πᾶσιν τοῖς χρηματισμοῖς καὶ ἐν τοῖς δακτυλίοις.* Tebt. I 27, 6 *ἐν περιστάσει κειμένων.* 60, 38 *παραδείσων τῶν ἐν περιμέτρωι τῆς κώμης.* P. Fl. III 4 (1) 9 *ἐν ἀγυιᾶι.*

3. Denique *ἐν* praepositio cum movendi verbis coniuncta quietem quae motum sequitur, praecipere videtur.

Or. 90, 13 *τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς ἀπηγμένους.* ibid. 38 *στῆσαι δὲ . . εἰκόνα ἐν ἑκάστωι ἱερῶι.* Tebt. I 14, 9 *θεῖναι ἐν πίστει.* 32, 20 *[λαβὼ]ν αὐτὸν ἐν τῆι πέμπτηι ἱπ(παρχίαι).* 60, 49 *τῶν τιθεμένων ἐν ἐπιστάσει.* 61 b 213 *(γῆ) τίθεται ἐν τῶι ὑπολόγωι.* cf. 72, 116; 61 b 219 *θεῖναι ἐν κληρουχίαι.* 72, 148 *ἀναγράφεσθαι ἐν κληρουχίαι.* Or. 46, 7 *ἀναγράψαι τὰ ὀνόματα ἐν τῆι παραστάδι τῆς στοᾶς.* (cf. 49, 18 *ἐν στήληι*).

II. Temporali vi *ἐν* praepositio saepissime usurpatur significans, intra quod tempus quid fiat.

Or. 56, 55 *ἐν ὧιπερ (μηνὶ) καὶ ἡ Ἡλίου θυγατὴρ ἐν ἀρχῆι μετήλλαξεν τὸν βίον* (cf. contra 58 *τὴν ἀρχήν*). ibid. 39 *ἐν τῶι ἐνάτωι ἔτει.* Hib I 47, 35 *ἐν τάχει.*

Or. 90, 26 *ἐν ὀλίγωι χρόνωι.* ibid. 42 *ἐν ταῖς μεγάλαις πανηγύρεσιν.* 56, 41 sq. *ἑορτῶν ἀγομένων ἐν τῶι χειμῶνι ἄγεσθαί ποτε ἐν τῶι θέρει.* Eleph. 20, 27 *ἐν τοῖς καθήκουσιν χρόνοις.*

Tebt. I 72, 329 *ἀπὸ νν ἐν (ἔτεσι) β νηδ', με (ἔτει) ἐν ἔτεσι γ λγβ'.* cf. 105, 4. II 386, 21 *ἐκτίσω ἐν ἡμέραις τριάκοντα.*

III. Accedamus ad translatum usum *ἐν* particulae illustrandum.

1. Ad localem usum proxime accedit, cum condicio indicatur, in qua res vel homines versantur.

Or. 90, 12 sq. *ὅπως . . ἐν εὐθηνίαι ὦσιν.* cf. ibid. 21. ibid. 14 *τοὺς ἐν αἰτίαις ὄντας.* Ep. pr. 3, 8 *ἵνα εἰδῶμεν, ἐν οἷς εἶ.* 48, 10 *οἱ ἐν προχειρισμῶι.* cf. 12, 20; 24, 41. Or. 56, 12 *τὴν χώραν ἐν εἰρήνηι διατετήρηκεν.* Tebt. I 5, 37 *τὴν ἐν ἀφέσει γῆν.* 5, 165 *τὴν ἐν ἀρετῆι κειμένην γῆν.* 10, 4 *τῆς . . ἐν ὑπολόγωι γῆς.* P. Fl. III p. 34, 176 *κἂν ἕτερός τις ἐμ βαρυτέραι κείμενος.* cf. BGU IV 1050, 28. Tebt. I 17, 6.

2. Instrumentalis usus *ἐν* praepositionis his temporibus rarius invenitur. Commemorandi sunt loci: Or. 56, 60 *οἴσει ἐν ταῖς ἀγκάλαις.* ibid. 63 *ἔχειν ἐν ταῖς χερσίν.* P. Fl. III 43 (3) 4 *εἰργασμένων ἃ εἶχον ἐν ταῖς χερσὶν ἔργα.* Tebt. I 41, 5 *σὺν ἄλλοις πλείοσιν ἐν μαχαίραις.* cf. 45, 17; 46, 15. 48, 19 *σὺν ἄλλοις ἐν ὅπλοις.* Dicitur de vestitu [1]). cf. Xenoph. An. 4, 3, 7.

3. Nomen, quod vocamus praedicati, his locis per praepositionem *ἐν* dictum est: P. Fl. III 9, 14 *Ἀξιοθέα προσενήνεγκται ἐμ φερνῆι* [2]). Tebt. I 120, 125 *ὧν ἔχω ἐν θέματι παρὰ Ὠρίωνος . . χαλκοῦ Ἀ.* Hib. I 40, 14 *οἱ παρὰ Κερκίωνος ἔχουσιν ἤδη ἐμ παραγραφῆι ἐκ τοῦ λογιστηρίου.* 42, 10 *δώσομεν Λεύκωι ἐν ὀφειλήματι.* cf. Eleph. 15, 4.

4) Genetivi qualitatis vice *ἐν* vocula fungitur nonnullis locis: Tebt. I 35, 5; 17 *μηδένα πλεῖον πράσσειν τῆς μνᾶς ἀργυρίου (δραχμῶν) μ, ἐν χαλκῶι (ταλάντων) γ'Β.* 185 *προσγείνονται παρὰ Θέωνος ἀπὸ ἀργυρίου (δραχμῶν) λς ιβ ἐν χαλκοῦ (= ῶι)* [3]) *ἀνὰ Ἀφ⊿φ.* (cf. contra 189 *ἀργυρίου (δραχμαὶ) ιβ ἀνὰ Ἀχμ χαλκοῦ Ἀ⊿Τκ*). BGU IV 1050, 8 *εἰληφέναι φερνὴν ἱμάτια γυναικεῖα ἐν ἀργυ(ρίου) δραχμαῖς ἑκατόν.* Tebt. I 105, 13 *τυγχάνει μεμισθωμένος Μάρωνος . . κατοικικὸν κλῆρον ἐν τρισὶ σφραγῖσιν.* cf. 106, 2; 8. Quem locum Kuhringius (§ 10 b) affert (P. Fl. I [59] 12

1) Qui usus quomodo linguae Reusorum proprius sit, Solmsenus vir doctissimus in adnotatione p. 44 dissertationis Kuhringii exemplis demonstrat.

2) cf. Diod. Sic. *λαβεῖν ἐν φερνῆι.*

3) Hunc errorem ex commixtione duarum locutionem ortum esse nemo est quin intellegat.

ἐγ μεγέθει μεγάλῃ), Revillout chartam persecutus correxit scribens *εὐμεγέθει μελάνχρωι*, cuius sententiam editores in tertio volumine (I 12) secuti sunt.

5. Causa *ἐν* praepositione indicatur Ox. IV 743, 35 *ἐν τῶι δέ με περισπᾶσθαι οὐκ ἠδυνάσθην συντυχεῖν* (a. a. Chr. n. II.).

6. Denique *ἐν* voculae usum commemoremus, qui quod sciamus, nusquam ita patet nisi in his scriptis, dicimus praepositionem cum nominibus propriis coniunctam. Qui usus quamquam in veterum auctorum [1]) et posteriorum libris invenitur, tamen ab illo valde differt.

Tebt. I 120, 129 *καταλί(πονται) ἐν Βιάνορι π καὶ ἐν Κρονίδηι προστάτηι ρπ / Σξ καὶ αἱ προκείμεναι Πύρρου ὑπὲρ Ἡλιοδώρου . . ΑΣ / ἐν Βιάνορι Ἀυ[ξ].* 99, 48 *τὰς* (sc. *ἀρτάβας*) *ἐν Προπέλλωι* (artabae owed by Prop. Edd.). 241 *ὀφείλωι αὐτῶι χα(λκοῦ) (δραχμὰς) Ἀυμε . . τούτων ἐκκρούεται χα(λκοῦ) Σι, λοιπαὶ ἐν ἐμοὶ χα(λκοῦ) (δραχμαὶ) ἈΣλε.* 72, 332 *σπέρμα τῆς καταμεμετρημένης τοῖς διὰ Ὥρου καὶ Πεσούριος μαχίμοις ἃς ἐν Μαρρεῖ τοπογραμματεῖ διὰ τὸ μὴ ἀποδεδωκέναι τὸ κατ' ἄνδρα (πυροῦ) [. . .] ις.* 27, 99 *ἀνέγνωμεν οἷα γράφεις περὶ τῶν . . . ὃν τρόπον συνταχθεὶς ὑπὸ Ἀσκληπιάδου τοῦ ἐπὶ τῶν προσόδων [. . .] τὸ ἐν αὐτῶι ὀφειλόμενον πρὸς τὴν ἐπιγραφὴν ἀπὸ ἀργυρίου κατατιθέναι* (to pay down in money the amount owing for the epigraphe in his departement). 5, 227 (*προστετάχασι . . .*) *τὰς δὲ πράξεις τῶν ἐν αὐτοῖς γενέσθαι ἐκ τῶν ἄλλων ὑπαρχόντων* (in their houses or under the jurisdiction of).

Hanc dictionem hoc modo, quo viri docti anglici locos verterunt, enucleandam esse non arbitramur. Nobis quidem, cum omnes loci ad rationes confectas spectent, hunc usum dicendi ortum esse ex *ἐν Βιάνορος τάξει* sim. [2]) haud improbabile videtur esse. Summa in *τάξει* (= parte) nomen hominis, cuius erant rationes, scriptum erat; itaque hic usus latino „referre aliquid in tabulas sub nomine alicuius aut sub aliquo, germanico „es bleiben unter Bianor" respondet.

1) Cf. Soph. *ἐν ἐμοί ἐστί τι,* id. Ai. 519 *ἐν σοὶ πᾶσ' ἔγωγε σώζομαι;* Dem. 18, 193 *ἐν τῷ θεῷ τὸ τούτου τέλος ἦν, οὐκ ἐν ἐμοί.* id. 8, 90 *οἱ λέγοντες ἐν ὑμῖν.*

2) Cf. easdem condiciones *εἰς* praepositionis cum hominibus coniunctae usus. p. 31 sq.

ΣΥΝ

Σύν praepositionis usus quae exstant exempla afferamus.

1. Praepositio significat, quocum quis perficiat aliquid.

Tebt. I 13, 4 *ἐφοδεύοντός μου σὺν Ὥρωι τῶι κωμάρχωι*. 20, 2 *πεπόμφαμεν Ἀράχθην σὺν τοῖς κωμογραμματεῦσιν ἐσόμενον*. cf. 43, 8 passim. Rem hac notione cum *σύν* vocula coniunctam invenimus, ubi Attici *αὐτός* adhibere solent: Tebt. I 38, 7 *τοῦτον παραδόντες Ἀπολλωνίωι . . σὺν ἐπιτίμωι* (= res non professa, clam importata) *καταστῆναι ἐφ' οὓς καθήκει*.

2. *Σύν* usurpatur, cum quid efficitur aliquo adiutore.

Tebt. I 20, 5 *χαριεῖ σὺν σοὶ αὐτὸν εἰσαγαγὼν καὶ προστατῶν αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῶν προσαγαγῶν μηθὲν ἄνευ σοῦ ποιεῖν*. Paris. 12, 17 *σὺν τοῖς θεοῖς ἐκ θανάτου σέσωμαι*. De futuro tempore dicitur: Tebt. I 58 recto 35 *ὥστ' ἂν σὺν τοῖς θεοῖς καταστοχήσαμεν αὐτοῦ*. ibid. verso 58 *σὺν τοῖς θεοῖς σχεδὸν ἔσται ὁ διάλογος ἕως τῆς λ τοῦ Παχών* (= si dis placet).

Huc referendum est: Or. 56, 25 *ἐπεὶ καὶ σὺν τῆι ἀγαθῆι τύχηι . . συμβέβηκεν*.

3. Denique duo loci ab aliis disiungendi esse nobis videntur, qui illis quidem, quos tractavimus, similes tamen non plane consentiant. Notione „ea re addita" utuntur.

Tebt. I 60, 4 *Κερκεσίρεως· ἔστιν τὸ ἀναγραφόμενον πᾶν ἔδαφος ἕως τοῦ νβ (ἔτους) γῆς (ἄρουραι) Ἀψ. τούτων κώμηι σὺν περιστάσει ο<δ'*. 67, 3 *ἐσπαρμέναι εἰσὶν ἐν τῶι νβ (ἔτει) σὺν νομαῖς γῆς (ἄρουραι) Ἀρλθδ'*.

Quid locus 117, 7 . . . [. .]*ωι σὺ(ν) χα(λκῶι) φκ* sibi velit, nescimus.

c) Praepositiones uniformes, quae accusativum casum sibi iungunt: *εἰς* et *ὡς*.

ΕΙΣ

Transeamus ad usitatissimam post *ἐν* praepositionem *εἰς* explicandam.

I. 1. Localem *εἰς* praepositionis significationem post omnia verba eundi et veniendi reperies, sive verbo ipso directio designatur, sive verbum dirigendi supponendum est.

a) Or. 56, 4 *οἱ εἰς τὸ ἄδυτον εἰσπορευόμενοι*. 56, 26 *εἰς τὴν φυλὴν καταλεχθῆναι*. ibid. 29 *καταχωρίζεσθαι εἰς τὰς αὐτὰς*

φυλάς. ibid. 71 *ἐὰν ἐπαχθῶσιν (αἱ τροφαὶ) εἰς τὸ πλῆθος*. ibid. 74 *ἀναγραψάτωσαν τὸ ψήφισμα εἰς στήλην λιθίνην*. cf. 50, 10. (contra 49, 18 *ἀναγράψαι . . . ἐν στήληι*. cf. 46, 7). cf. Hib. I 29, 9. Or. 90, 11 *ἀνατέθεικεν εἰς τὰ ἱερὰ ἀργυρικὰς . . . προσόδους*. 56, 17 sq. *μεταπεμψάμενοι εἰς τὴν χώραν*. 90, 18 *πάντα ἀποκατέστηκεν εἰς τὴν καθήκουσαν τάξιν*. Ep. pr. 2, 3 *εἰς γεωμέτρου πορευόμενον*. (cf. Tebt. I 27, 27 *Ἀρνελτώτου τοῦ ἐν τῶι Ὥρου*). 52, 4 *καταντήσαντος εἰς τὴν πόλιν*. Tebt. I 54, 8 *τῆι νυκτὶ τῆι φερούσηι εἰς τὴν κε τοῦ Φαῶφ*. II 249, 1 *πέπτωκεν εἰς κιβωτὸν τὸ συνάλλαγμα*. cf. Eleph. 10, 2. ibid. 12, 2 *ἀποθέσθαι αὐτοὺς εἰς τὴν φυλακήν*. (cf. contra Syll. 90, 13 *τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς ἀπηγμένους*. Tebt. I 14, 9).

Memorandus usus exstat: P. Fl. III 42 C (3) 3 *ἀδικούμεθα ὑπὸ Ἀπολλωνίου ἐμβάλλων* (= *οντος*) *ἡμᾶς εἰς τὴν στερεὰν πέτραν*.

b) Or. 56, 11 *τὰ ἀγάλματα . . . ἀνέσωσεν εἰς Αἴγυπτον*. Ep. pr. 29, 36 *εἰς δὲ τὰ Πρωτάρχου καταλύσω* (= diverti ad). Tebt. I 39, 32 *ἐτραυμάτισαν τὴν γυναῖκά μου εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα*. 121, 41 sq. *ἄρτων εἰς ὁδὸν ε ρ, Ἀρσύσει εἰς πόλιν μ*. Hib. I 78, 8 *τῆς νῦν εἰς Ἀλαβάστρων πόλιν λειτουργίας*.

2. Simili modo hae locutiones explanandae sunt, quibus *εἰς* praepositio verbum quiescendi sequitur.

Tebt. I 79, 69 *τῶν εἰς τὴν Θηβαίδα ἀπὸ τῶν Ἀ*. 92, 4 *Κερκεσίρεως . . ἀπεχούσης δ' εἰς Πτολεμαίδα . . στάδια ρξ, εἰς Μοῖριν . . στάδια ρνθ*.

II. Quod attinet ad temporalem *εἰς* praepositionis vim, significatur, usque ad quod tempus quid constituatur aut fiat.

Or. 56, 5 *οἱ συναντήσαντες . . . εἰς τὴν πέμπτην τοῦ Δίου*. ibid. 20 *δώσουσιν . . ἀγαθὰ πάντα εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον*. cf. 90, 36. 56, 38 *μεταβαίνειν εἰς ἑτέραν ἡμέραν*. Ep. pr. 10, 6 *εἰς τὸ λοιπόν*. 50, 9 *ἕξεις ἐφόδιον εἰς τὸ γῆρας*. 4, 11 *ἕως τοῦ νῦν εἰς Μεχεὶρ γ*. Tebt. I 5, 96 *ἀπὸ τοῦ ϛ (ἔτους) εἰς ἄλλα τρία*. 8, 15 *τὴν εἰς τὸ δ (ἔτος) διάπρασιν*. 24, 10 *συντετριφέναι εἰς ὕστερον*. 105, 15 *ἡ μίσθωσις ἥδε εἰς ἔτη ε*. Hib. I 27, 121 *κδ ἡλίου τροπαὶ εἰς θέρος*. cf. Ox. II 277, 5.

III. Ad translatam notionem illustrandam transgredientes

1. primum localem usum tractemus, qui adhibetur,

a) cum post verba movendi *εἰς* praepositio hominibus singulari plerumque numero posito additur.

Or. 56, 55 εἰς θεοὺς μετῆλθεν. P. Fl. III 4[(1) = I 16 (2) 10] ἀναφερομένων [εἰς ἐμὲ] ὀφειλημάτων. Hib. I 65, 29 ἵνα μηθὲν [εἰς ἐ] μὲ ὑστερήσηι. BGU IV 1053 II 15 ἃς ἀνενήνοχαν εἰς αὐτὸν οἱ αὐτοὶ ὑπόχρεοι διὰ τοῦ αὐτοῦ κριτηρίου δανήων συγχωρήσεις. Tebt. I 31, 20 ἵνα εἰδὼς ἀναγράφηι εἴς με τὰς σημαινομένας ἀρούρας λδι'ς' λ'β'. 30, 19 ἔτι ἀναγράφουσι τὸν κλῆρον εἰς Πέτρωνα[1]).

b) cum verbum, quocum εἰς coniungitur, non locum, sed ab aspectus iudicio remotum aliquod significat.

Or. 90, 11 ἕνεκα τοῦ τὴν Αἴγυπτον εἰς εὐδίαν ἀγαγεῖν. 56, 48 μετελθεῖν εἰς τὸν ἀέναον κόσμον. Ep. pr. 26, 16 εἰς πᾶν τι ἐληλυθυῖα. 27, 12 τοῦ παιδίου σου εἰς τὰ ἔσχατα ἐληλυθότος. 26, 21 μηδ' ἐνβεβλοφέναι εἰς τὴν ἡμετέραν περίστασιν. Paris. 39, 10 ἐμβλέψαντες εἴς τε ἐμὲ . . καὶ εἰς τὴν ἐκείνων ὀρφάνειαν. Tebt. I 5, 13 πλὴν τῶν μεμισθωμένων εἰς τὸ πατρικόν. 5, 225 εἰς προβολὴν τέσθαι. 43, 7 παρεγενήθημεν εἰς ἀπάντησιν. 104, 41 τέτακται εἰς ἀναγραφήν. Hib. I 63, 6 τιμὴν τοῦ σπέρματος οὗ ἔφη ἐμβεβληκέναι εἰς τὸν Πρωταγόρου κλῆρον.

2. Tum εἰς praepositio post verba affectus usurpatur, ut significetur, quo quis animo inductus in aliquem consulat.

a) Or. 50, 6 εὐνοίας ἕνεκεν τῆς εἰς τὴν πόλιν τὴν Πτολεμαιέων καὶ τοὺς τεχνίτας. cf. 84, 4. saepius.

b) Or. 54, 8 ἐξεστράτευσεν εἰς Ἀσίαν. 90, 23 τοῖς ἐπισυναχθεῖσιν εἰς αὐτὴν (πόλιν) ἀσεβέσιν. Fay. 12, 7 Διοκλείους . . . ἀδικήματα εἴς με σὺν ἄλλοις συντετελεσμένου. Paris. 14, 47 περὶ μὲν γὰρ τῆς ὕβρεως καὶ πληγῶν καὶ ὧν συντετελεσμένοι εἰσὶν εἴς με . . . Eleph. 1, 9 κακοτεχνεῖν μηδὲν εἰς Δημητρίαν.

3. Deinde latissime εἰς particulae usus finalis patet, quo consilium vel effectus notatur.

Or. 50, 12 τὸ δὲ ἀνάλωμα τὸ εἰς τὴν στήλην. cf. 51, 26. Ep. pr. 3, 6 τὸ ἥμισυ εἰς τὰ δέοντα ὑπελιπόμην, τὸ δὲ λοιπὸν εἰς τὸ δάνειον κατέβαλον. cf. P. Fl. III 2, 19. Ep. pr. 45, 12 ζητήσας μοι περὶ τὴν κώμην σου εἰς τὴν τροφὴν ἡμῶν γῆς ἀρούρας πέντε. Tebt. I 5, 54 ἃ ἐκ τοῦ βασιλικοῦ εἰς τὰς συντάξεις τῶν ἱερῶν (sc. ἐλάμβανον). 5, 77 εἰς τὴν ταφὴν τοῦ Ἄπιος.

1) Qui usus εἰς cum hominibus coniungendi Atticorum a ratione dicendi alienus non est. Neque tamen nisi post verba eundi, veniendi, mittendi invenitur. cf. Kühner II 2 p. 405 sq. cf. etiam. quae in particula ἐν tractanda (p. 29) exposuimus.

cf. Or. 90, 32. 5, 254 ἐπαρετεῖν πλοῖα . . . εἰς τὰς ἰδίας χρείας. 112, 6 ὄψον εἰς ἀποστολὴν Μουσαίωι ρξ, καὶ εἰς συμπλήρωσιν τιμῆς κόρσεα ρμ. cf. Fay. 44, 10. ibid. 11, 27 διαλέξαντες αὐτὴν (τὴν ἔντευξιν) εἰς κατάστασιν. Hib. I 68, 6 δὸς ἀπὸ τῶν πιπτόντων . . . τοῖς ὑφάνταις . . . εἰς τιμὰς ὀθονίων. cf. Tebt. I 120, 1. Hib. I 94, 18 ὅτι ἐγγυᾶται εἰς ἔκτεισιν. P. Fl. III 37 col. II 3 εἰς ἐπιβολὴν παλαίου χώματος τοῦ Ἀττίνου Ἁρπεή. Ox. IV 736, 5 στήμονος εἰς γυναικεῖον ἱμάτειον. cf. P. Fl. III 42 C (5) 11. ibid. (10) 6. Or. 56, 68 ᾄδειν δ' εἰς αὐτήν.

4. Εἰς particula adhibetur, cum de aliqua re quid fiat (lat. = de, germ. = in Rücksicht, Hinsicht auf).

Tebt. I 5, 91 τῶν εἰς τὰ παραπτώματα ἐπικεχωρημένων . . β. 5, 135 ἐᾶν οἰκοδομεῖν εἰς τὰ ὑποκείμενα μέτρα. (cf. 5, 146
τὰ
. . . ἐπὶ τῶν ὑποκείμενα μέτρα). 67, 59 εἰς ἣν (γῆν) σπέρμα οὐ χρηματίζεται. cf. Hib. I 85, 22. Tebt. I 104, 2 ἔχειν εἰς χαλκοῖ νομίσματος λό(γον) (τάλαντα) β. Hib. I 74, 3 σύμβολα δὲ ποίησαι πρὸς αὐτοὺς β, τὸ μὲν ἓν εἰς τὸ Κλεομάχου ὄνομα. P. Fl. III 28 a 3 δόντων ἡμῶν τὴν ἔντευξιν εἰς τὸ βασιλέως ὄνομα. cf. 64 (c) 2. Ep. pr. 29, 8 πεπείραμαι . . . εἰς πᾶν τό σοι χρήσιμον ἐμαυτὸν ἐπιδιδόναι.

5. Denique nonnulli loci exstant, quibus usus localis εἰς praepositionis qui condicionem pertinendi denotat, translate usurpatur in mensuris significandis.

Ep. pr. 39, 18 χάριν γὰρ ἡμῶν ἠζημίωται εἰς χαλκοῦ (τάλαντα) ιε'. Tebt. I 13, 13 εἰς σχοινία ὀκτώ. 39, 32 ὥστε ἂν βλάβος γεγονέναι τῆι ὠνῆι εἰς χαλκοῦ (τάλαντα) υ'. cf. 38, 25. 50, 16 βλάβος γενηθῆναι εἰς (πυροῦ) (ἀρτάβας) λ. 60, 55 γίνονται (ἄρουραι) Ἀρλθδ' εἰς (πυροῦ) (sc. ἀρτάβας) Ἀχμβι'β'.

ΩΣ

ὡς praepositio in scriptis quae tractamus, non occurrit.

Transeamus ad praepositiones biformes tractandas.

Praepositio biformis

a) cum dativo et accusativo coniuncta: ἀνά.

ΑΝΑ

a) ἀνά cum dativo copulatum non occurrit.

b) ἀνά accusativo adiunctum quamquam pro numero aliarum praepositionum frequens est, tamen tribus tantum vicibus diversis fungitur.

I. Localis usus sunt loci: P. Fl. III 42 B 1, 2 . . δ . . . ν ἀνὰ βουκόλων κώμην κέκλεικα (sc. θύρας). Tebt. I 13, 9 ἀνὰ μέσον. saepissime.

II. Passim ἀνά praepositio distributive usurpatur.

Fay. 101, 7 λικμηταὶ (πυροῦ) (ἀρτάβη) αβ', ῥατωπαὶ γ, φώρεδρον πολησων νγ ἀνὰ (πυροῦ) ϛ / (πυροῦ) (ἀρτάβαι) ζ (ἥμισυ) γ'''. 101 II 12 / ἐργά(ται) λγ ἀνὰ (πυροῦ) ι / (πυροῦ) (ἀρτάβαι) γε' ι'. ἀνά praepositione unum quiddam ex multis indicatur, quo tota res dividitur.

Tebt. I 61 b 48 Σαραπίωνι . . (ἄρουραι) κ, ὧν ἀνὰ δ<γ'ι'β' ϛθβ'[1]. 61 b 73 ἄρουραι β, ὧν ἦν ἀνὰ δ<γ'ι'β' (ἀρτάβαι) θ<γ'. ἀνά praepositione unum quiddam indicatur, quo tota res multiplicatur.

b) Praepositiones biformes genetivo et accusativo additae: κατά, διά, ὑπέρ.

ΚΑΤΑ

a) κατά cum genetivo c.

I. En κατά particulae localis usus specimen, quod invenimus. Hoc loco finis motus significatur.

P. Fl. III 23b 15 ἐπιπεσὼν ἔτυπτεν [αὐ]τ[ὸν] κατὰ τοῦ τραχήλου.

II. Translata κατά voculae vis nisi post verba dicendi, accusandi, iurandi servata non est, significans alterum infenso semper animo inductum contra alterum aliquid suscipere.

a) Ep. pr. 37, 7 προσέχων μὴ εὕρη τι κατὰ σοῦ ἰπῖν. 43, 13 ἐπιδεδόσθαι κατὰ ἡμῶν προσαγγελίαν. Fay. 12, 8 ἐπέδωκα κατ' αὐτοῦ . . τὰς εἰθισμένας προσαγγελίας. Hib. I 57, 2 Δημήτριον τὸν κομίσανθ' ἡμῖν κατ' Εἰαγόρου ἔντευξιν. 72, 19 ἵνα μὴ κυριεύσας κοινὴν ἐπιστολὴν κατὰ πάντων γράψας σφραγίση[ται] αὐτῆι τῆι σφραγῖδι. P. Fl. III 24 d 12 Σώσωι (?) καθ οὗ μαρτυρῶ. BGU III 1002 II 14 Σαὶ δέ εἰσιν πᾶσαι αἱ κατ' αὐτῶν κείμεναι συγγραφαί. 1004 II 17 sq. τοῦ ἐπιστάτου ὑπόμνημα κατ' ἡμῶν γράψ[αντος?].

Qui usus ad rem spectat Tebt. I 24, 54 τοῖς ἄλλοις ὑπ' αὐτῶν κατὰ τοῦ συμφέροντος διαπρασσομένοις.

b) Tebt. I 7, 3 ἐγκλήματα κατὰ τῶν ὑποτεταγμένων. 7, 6 τὰ δὲ ἐπιδεδομένα κατ' αὐτῶν ἐγκλήματα. Eleph. 1, 14 ὅπου

1) ϛθβ' calculi error pro ϛηγ' videtur esse.

ἂν ἐπεγφέρηι Ἡρακλείδης κατὰ Δημητρίας ἢ Δημητρία κατὰ Ἡρακλείδου. cf. 1, 16. BGU III 1004 II 21 ἡ δίκη γενίσθω ἔρημος κατ' αὐτοῦ.

c) P. Fl. III p. 20, 39 ὅρκους λαβεῖν μὴ μόνον ἐπὶ τῶν θεῶν ἀλλὰ καὶ κατὰ [1] τῶν βασιλέων γραπτούς.

Denique κατά praepositio cum genetivo connexa semel invenitur post verbum dicendi, in quo non necessario infensus sensus inest, sed περί voculae loco κατά dicitur.

P. Fl. III 28, 122 τὸ δὲ κατακεχωρισμένον ἐν αὐτῶι καὶ δοκοῦν εἶναι πικρὸν οὐ κατὰ τῶν ἀσθενούντων . . . ἀλλὰ κατὰ τῶν δυναμένων . . διασαφεῖται.

Quod attinet ad locum Or. 91, 9 ubi Strack lacunam κατὰ δὲ μητ[. . .] verbis μητρὸς Λύκιος explevit, sententiam Dittenbergeri (cf. notam) sequor, qui μητέρα scribendum esse causis allatis iure exponit.

b) κατά cum accusativo c.

I. Localis κατά praepositionis accusativo additae vis nisi post verba pertinendi non invenitur.

Or. 56, 5 ἐκ τῶν κατὰ χώραν ἱερῶν. cf. ibid. 8; 35. 90, 21 κατά τε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ἤπειρον. 152, 3 τ(ῶ)ν κατὰ τὴν νῆσον. (cf. contra 157, 3 τῶν ἐν τῆι νήσωι τασσομένων). Tebt. I 8, 8 ἐν τοῖς κατὰ Λέσβον καὶ Θράικην τόποις. Unde haec enuntiata esse videntur orta, in quibus κατά voculam localis notionis ad homines delatam invenimus. Tebt. I 27, 5 ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς τόποις. Or. 168, 17 παραγεγονότες εἰς τοὺς καθ' ὑμ[ᾶς] τόπους. Hib. I 66, 2 ἐν τοῖς κατὰ σὲ τόποις. i. e. in vicis pagi tui.

2. Cum in illis exemplis totus intra quem quid est, locus intellegendus sit, loci exstant, quibus κατά significat aliquid loco proxime situm esse.

Or. 132, 10 ἀπὸ τοῦ κατὰ Κόπτον ὅρους. Tebt. I 5, 25 ἐπὶ τῶν κατ' Ἀλεξάνδρειαν ὅρμων. P. Pl. III 1 col. 2, 8 αὐλὴν [κα]τὰ πρόσωπον τοῦ ἱεροῦ. III 39, 10 τὸ χῶμα τὸ κατὰ τὸν βασιλικὸν πύργον. III 51 recto 18 τῆς κατὰ Θφῶιν γεφύρας. cf. III 43 recto IV 11. III ibid. III 26 τὸν καθ' Ἱερὰν Νῆσον παραφρυγανισμὸν καθελεῖν.

1) Hic cognosci potest, quantopere κατά praepositionis ingenuina notio praevaleat. κατὰ τῶν θεῶν dici non potest, quia poena periurii e coelo in homines vel res, per quos iuratur, decidere putabatur.

II. Temporalis κατά praepositionis usus in his scriptis haec exempla occurrunt.

Str. 7, 6 κατὰ τὸ β καὶ λ ἔτος τῆς Πτολεμαίου βασιλείας. Or. 90, 27 καθ' ὃν καιρόν. 130, 13 σπονδὰς ἐσομένας ... κατὰ τὰς πρώτας ἐνάτας τοῦ μηνὸς ἑκάστου. 90, 20 ἐν τοῖς κατὰ τὴν ταραχὴν καιροῖς. Ep. pr. 8, 10 ⟨⟨κατ'⟩⟩ αὐτήν γ[ε τὴν] ἀναχώρησιν τοῦ ποταμοῦ. Tebt. I 27, 60 κατὰ θερείαν. 121, 135 ἐφ' ὧι δώσει .. κατὰ χιμῶνα (τάλαντα) β, ἐν τῶι θέρει .. καὶ κατὰ τρύγητον οἴνου κε(ράμια) ιδ. 28, 9 κατὰ τὸ παρόν. cf. Ox. IV 711, 2.

III. Accedamus ad translatum κατά voculae usum.

1. Ac primum quidem κατά praepositionem significare videmus, secundum quid vel qua ratione quid fiat.

Or. 56, 33 ἄγονται ἑορτὰς κατὰ τὸ πρότερον γραφὲν ψήφισμα. ibid. 40 ὅπως αἱ ὧραι τὸ καθῆκον ποιῶσιν ... κατὰ τὴν νῦν οὖσαν κατάστασιν τοῦ κόσμου. ibid. 66 ἐξεῖναι δὲ κατὰ ταὐτὰ καὶ ἄλλαις. Ep. pr. 2, 1 εἰ ἔρρωσαι καὶ τὰ λοιπά σοι κατὰ γνώμην ἐστίν (18, 2 κατὰ λόγον) passim. Tebt. I 5, 212 τοὺς μὲν καθ' Ἑλληνικὰ σύμβολα συνηλλαχόντας. cf. 5, 216; 27, 81. Fay. 11, 12 ἐδάνεισα .. (πυρῶν) ἀρτάβας οξ (ἥμισυ) κατὰ συγγραφὰς τρεῖς. Hib. I 27, 42 χρῶνται ταῖς κατὰ σελήνην ἡμέραις οἱ ἀστρόλογοι.

Eleph. 1, 5 εἶναι δὲ ἡμᾶς κατὰ ταὐτό, ὅπου ἂν δοκῆι εἶναι ἄριστον. cf. 2, 6. P. Fl. III p. 20, 26 τῶν .. οὐ κατὰ τὸ βέλτιστον ἐγδεχομένων τὸν νοῦν. cf. ibid. sq. 162. ibid. p. 32, 172 τῶι κατὰ βραχὺ λογίσασθαι δυναμένωι. ibid. 201 κατὰ μικρόν.

Or. 90, 26 πόλιν κατὰ κράτος εἷλεν. Tebt. I 27, 83 κατὰ κράτος ἔσται. 23, 5 καθ' ὑπερβολὴν βεβαρυμμένοι. P. Fl. III 67 μερισθῆι δὲ κατὰ δύναμιν ἧς ἕκαστος ἱκανός ἐστιν. cf. Tebt. I 104, 18.

2. Ab hoc usu non longe abest usus κατά praepositionis significantis aliquid fieri de aliqua re (germ. „in Rücksicht auf, inbetreff; wegen").

Ep. pr. 8, 5 ἐάν τι τῶν κατ' ἄνθρωπον γίνηται. Tebt. I 7, 5 μηδ' ἄλλοις ἐπιτρέπειν κατ' αὐτοὺς διεξάγειν. 13, 17 τῶι διεξάγοντι τὰ κατὰ τὴν ἐπιστατείαν τῆς κώμης. cf. Hib. I 82, 19; 48, 28. Tebt. I 27, 22 τῶν κατὰ τὴν τήρησιν τῶν καρπῶν κατὰ τὸν ὑποδεικνύμενον τρόπον οἰκονομηθέντων. 16, 5 περὶ τῶν κατὰ Πολέμωνα. 66, 85 φυλακιτῶν τῶν μεταβεβηκότων Νεκτενίβιος τοῦ Ὥρου ἀπὸ ζ ι μθβ'. φυλακιτῶν καθ' ἑαυτοὺς Νεφθεμοῦνις ... 24, 65 τῆς καθ' ἑαυτοὺς ἀσχολίας. cf. 29, 17; Lugd. B 1, 9 ἐπὶ τῆς καθ' ἡμᾶς λειτουργίας. Eleph. 13, 3 τὰ κατὰ σέ. Tebt. I 105, 5 τοῦ κατὰ τὴν μίσθωσιν χρόνου διελθόντος. 38, 3 τῆς κατὰ φύλλον γεωμετρίας. 124, 24 ἐν τοῖς κατ' ἀξίωμα κληρούχοις.

Tebt. I 5, 87 καὶ κατὰ τοῦτο = propterea. 5, 253 κατὰ μηδεμίαν παρεύρεσιν. (cf. P. Fl. III p. 30, 151).

3. Denique multorum locorum, qui usum distributivum κατά praepositionis praebent, nonnullos afferamus.

Or. 56 κατ' ἐνιαυτόν. καθ' ἕκαστον μῆνα. καθ' ἡμέραν. 179, 13 γραφὴν τοῦ κατ' ἄνδρα. cf. Tebt. I 24, 53; 27, 7. 6, 24 τῶν κατὰ μέρος ἐθνῶν. 32, 18 Μακεδόνα τῶν κατὰ μερίδα ἐφόδων. cf. 61 b 50. 47, 34 ἔστιν δὲ τὸ καθ' ἕν. cf. Hib. I 117, 7. P. Fl. III 34 b 12 Σωσιβίου μεμισθωκότος εἰς τὸ ZL τὸν κλῆρον κατὰ δύο μέρη. cf. Tebt. II 382, 24. I 60, 117 ὧν ἐστιν τὸ κατ' ἔτος καὶ τὸ κατ' εἶδος.

ΔΙΑ

a) διά cum genetivo c.

I. Quod attinet ad localem praepositionis vim, διά genetivo additum locum significat, per quem quid porrigitur sive altera parte egreditur sive per locum se diffundit.

BGU III 1002 II 8 ἀπηλιώτου ῥύμη δι' ἧς εἴσοδος. Tebt. I 5, 33 περὶ τῶν εἰσαγόντων διὰ τοῦ ξενικοῦ ἐμπορίου. Or. 54, 21 δυνάμεις ἀπέστειλεν διὰ τῶν ὀρυχθέντων ποταμῶν.

P. Fl. III 43 verso III 5 διαλείπων σελίδας δι' ὅλου τοῦ πλάτου. Or. 177, 12 δίδοσθαι παρά τε ἑαυτοῦ καὶ τῶν διὰ τῆς μερίδος ἀσχολουμένων ὑπ' αὐτούς.

II. Eiusdem notionis est praepositionis vis temporalis. Cum prioribus temporibus plerumque status futuri temporis respiciatur, ut διά notionem 'post' sibi conciliet[1]), hac aetate imprimis διά praepositione spatium indicatur, inter quod quid fit.

Or. 56, 10 τὴν ἐπιμέλειαν διὰ παντὸς ποιοῦνται. cf. ibid. 40. Ep. pr. 48, 4; 26, 6; 55, 2. Tebt. II 409, 3. Or. 172, 3 ἱερέα διὰ βίου βασιλέως. 49, 14 δίδοσθαι αὐτᾶι σίτησιν ... διὰ βίου. Ep. pr. 8, 8 πᾶσαν σπουδὴν πόησαι τοῦ ἀφεθῆναί (sc. ἀρχῆς) σε διὰ τέλους. Tebt. I 48, 10 διά τε νυκτὸς καὶ ἡμέρας.

1) Cf. Herod. VI 118 δι' ἐτέων εἴκοσι Θηβαῖοι αὐτοὶ ἐκ θεοπροπίου ἐκομίσαντο ἐπὶ Δήλιον (sc. ἀνδριάντα) = post viginti annos. Thuk. II 94, 3 διὰ χρόνου tempore multo interiecto.

[illegible]

Tebt. I 88, 5 *Σουχιήου καὶ κροκοδιλοταφίου διὰ Μαρρήους τοῦ Πετοσίριος καὶ τῶν ἀδελφῶν* (cf. etiam notam huius loci). P. Fl. III 36 b I 3 *τῶν δι' αὐτοῦ πλοίων.*

Huc referendi sunt duo loci, ubi *διὰ* praepositio notionem „secundum" praebet.

Fay. 11, 13 *ἐδείνασα (πυρῶν) ἀρτάβας οξ (ἥμισυ) κατὰ συγγραφὰς τρῖς, διὰ μὲν μιᾶς ξ(ἥμισυ), δι' ἑτέρας με . . .* Tebt. I 75, 5 *κλήρων ὄντων ἐν ὑπολόγωι διὰ τῆς τοῦ ε (ἔτους) κατὰ φύλλον γεωμετρίας.*

2. Denique nonnulli loci commemorandi sunt, quibus *διά* praepositio adverbii vice fungitur.

Hib. I 66, 5 *συνλαλήσω σοι ὥστε σε μὴ διὰ κενῆς εὐχαριστῆσαι ἡμῖν.* Tebt. I 109, 18 *ὃ ἀπέχουσιν οἱ προγεγραμμένοι παρὰ Πετεσούχου παραχρῆμα διὰ χερὸς ἐξ οἴκου.* cf. BGU IV 1050, 7.

b) *διά* cum accusativo c.

Neque localis nec temporalis usus specimen invenimus, qui usus hac aetate non iam exstare videntur.

Διά cum accusativo coniunctum significat

1) cuius merito aut culpa quid fiat.

Ep. pr. 37, 3 *ἃ δ' οὐ δεδύνασμαι διασαφῆσαι διὰ τοῦ ἐπιστολίου διὰ τὸν ἐφελκόμενόν σοι ἐνδίκτην.*

2) quo auctore quid fiat.

Tebt. I 23, 5 *μὴ δι' ἡμᾶς ἐπισημασίας αὐτὸν τετευχέναι.* II 409, 10 *εἰδώς, ὅτι ἐπιτ[ήδειό]ν[σο]ι καὶ καλοὺς ἔξω καὶ τελήους καὶ εὐνοικοὺς διὰ σέ.* Hib. I 34, 11 *ἵνα διὰ σὲ βασιλεῦ τοῦ δι[καίου τύχω].* cf. contra P. Fl. III 36 a verso 10 *ὅπως ἂν τὸ δίκαιον πᾶσι γένηται . . . διὰ σοῦ!*

3) cuius gratia quid fiat.

Ep. pr. 12, 7 *δι' ἡμᾶς πεπολυωρημένος.* 26, 30 *καλῶς ποιήσεις καὶ διὰ ταύτην καὶ δι' ἡμᾶς παραγενόμενος εἰς τὴν πόλιν.* Tebt. I 22, 5 *διὰ σὲ τὰ πλεῖστα συνκάταινος ἐγενόμην.*

4) Denique *διά* rebus additum significat, qua de causa quid fiat.

Or. 55, 10 *παραλαβὼν τὴν πόλιν . . . κακῶς διακειμένην διὰ τοὺς πολέμους.* Ep. pr. 26, 17 *εἰς πᾶν τι ἐληλυθυῖα διὰ τὴν τοῦ σίτου τιμήν.* 28, 10 *⟨λαμβάνειν τὰ σιτάρια διὰ τὸ ὕδωρ⟩.* 29, 27 *εἴπερ οὖν ἐστιν αὕτη ἡ αἰτία καὶ διὰ τοῦτο οὐκέτι ἥκει.* cf. 29, 33. Tebt. I 48, 28. 61 a 176 *βεβρεγμένης* (sc. *γῆς*) *διὰ ἀμελίαν γεωργῶν.* 61 b 133 *τῆς ἐν τῶι μδ διὰ τὸν ὄμβρον τῶν παρακειμένων ὑδάτων ἄρουραι θδ'.* cf. 61 b 152. Hib. I 35, 7 *διὰ τὴν παρ'*

ὑμῶν σκέπην. P. Fl. III p. 22, 44 μήτε διὰ χαρεῖν μήτε δι' ἄλλην ἁπλῶς συμπεριφορὰν μηδένα παριδόντας. III 36a recto 8 ὁρᾶν τὸν θάνατον ὑποκείμενον ἐν τῆι φυλακῆι διὰ τὴν ἔνδειαν.

ΥΠΕΡ

a) ὑπέρ cum genetivo c.

I. Localis notio ὑπέρ praepositionis genetivo adiunctae raro invenitur significantis aliquid supra rem esse.

Paris. 1, 145 τὰ μὲν ὑπὲρ γῆς, ταῦθ' ὑπὸ γῆς. cf. ibid. 235. 1, 253 εἰ μὲν γὰρ ἔσται ὁ τῶν ζωιδίων κύκλος ὑπὲρ ἡμῶν.

II. Translate ὑπέρ praepositio

1) et post verba tuendi et defendendi usurpatur et ubicumque quid e re alicuius fit.

Or. 56, 12 προπολεμῶν ὑπὲρ αὐτῆς. ibid. 52 τῶν πάντων θυσίας συντελούντων ὑπὲρ ἑκάστου ἱεροῦ. 21, 1 ὑπὲρ βασιλέως Πτολεμαίου καὶ τῶν τέκνων Σαράπαδι Ἴσιδι. cf. 28, 1. Ep. pr. 57, 35 ἀνθομολογη(σαμένωι) ὑπὲρ σοῦ οὕτως ὡς ὑπὲρ μοῦ. Tebt. I 6, 49 ἐπιτελεῖν τὰ νομιζόμενα τοῖς θεοῖς ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τῶν τέκνων. Tebt. II 409, 6 δοὺς σοὶ (δραχμὰς) ιβ ὅπως Λυσιμάχωι δοῖς καὶ ἐρωτήσηις αὐτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ ὅπως . . πέμψηι. Eleph. 3, 2 κατέβαλον Ἐλάφιον Σύρα . . . Ἀντιπάτρωι Ἀρκάδι τροφεῖα ὑπὲρ αὐτῆς ἀργυρίου ⊢τ. cf. 3, 4. Or. 81, 12 συμφέροντας λόγους ποιεῖται ὑπὲρ τῆς πόλεως.

2) Huius aetatis proprium est ὑπέρ post verba dicendi et sentiendi promiscue adhiberi aeque ac περί. Qui usus quamquam apud oratores Atticos invenitur, tamen recentioribus temporibus latissime patet.

Tebt. I 6, 41 προστετάχαμεν ὑπὲρ τῶν ἀνηκόντων. 79, 18 ὑπὲρ ὧν ἐπεστάλθαι. 18, 10 ὑπὲρ ὧν ἐγεγράφεις. passim. 19, 4 ὑπὲρ ὧν ἐσήμαινες πέμψαι. Or. 90, 31 φροντίζων ὑπὲρ τῶν ἀνηκόντων. 41, 2 ὑπὲρ ὧν ὁ δῆμος πρότερον ἐψηφίσατο. 192 Ζηνόδωρος ὑπὲρ τοῦ πολιτεύματος. Ep. pr. 18, 7 αἰτίαν, ὑπὲρ ἧς ἀπολογίζεται. πεφρόντικα ὑπὲρ σοῦ. 26, 26 ἀπηγγελκότος ὑπὲρ τοῦ ἀπολελύσθαι σε. 36, 4 τί κελεύεις ὑπὲρ τούτων. P. Fl. III p. 20, 82 προσαναφέρειν ὑπὲρ τῶν δοκούντων.

Idem usus post alia verba exstat. Tebt. I 5, 13 ὑπὲρ ὧν διεγγύημα ὑπάρχει. 29, 8 ὑπὲρ ὧν καὶ τυγχάνω ἀποδεδωκὼς ἡμῖν χρηματισμόν. 36, 4 μὴ προσδεχομένου ὑπὲρ τῶ[ν . .] μ' ἀρτάβας.

50, 18 ὑπὲρ ὧν ὑπὸ καιρὸν παραλαβών σε. Eleph. 5 recto 19 ἐλογισάμην πρὸς Ἑρμαγόραν ὑπὲρ τοῦ οἴνου . . ϱε. Ep. pr. 36, 3 πεπορεῦσθαι . . ὑπὲρ οἰκίας.

3) Saepe ὑπέρ praepositio ἀντί voculae vice fungitur.

Tebt. I 104, 39 ἔγραψεν ὑπὲρ τοῦ Διονυσίου . . [ὁ προγεγραμμένος διὰ τ]ὸ αὐτὸν μὴ ἐπίστασθαι γράμματα. cf. II 386, 26. I 105, 48 ἐὰν δέ τι πραχθῆι Πτολεμαῖος ὑπὲρ τοῦ κατεσχημένου Μάρωνος. Eleph. 3, 5 ἀποτεισάτω Ἀντίπατρος Ἐλαφίωι ἢ τῶι ὑπὲρ Ἐλαφίου πορευομένωι. cf. 3, 6. Tebt. I 112, 44 καὶ ἃς ἐκεχρήκει ὑπὲρ Ἡλιοδώρου Ἀν / Ἀφ. 120, 5 ἔχωι παρ' Ἀκουσιλάου Χώλου ὑπὲρ Διονυσίου . . Ἀφ. cf. Fay. 16, 4.

4) Finalis significatio his locis occurrit.

P. Fl. III p. 20, 40 ὅρκους λαβεῖν . . ὑπὲρ τοῦ προστήσεσθαι τῶν κατὰ τὸν σπόρον. Tebt. I 112, 7 Ἀκουσιλάωι ὑπὲρ κωμογραμματείας εἰς τιμὴν ἐνιαυτοῦ (πυροῦ) (ἀρτάβης) α Ἀφ.

b) ὑπέρ cum accusativo c.

Ὑπέρ praepositio cum accusativo copulata in his scriptis nisi locali notione non invenitur significans per locum aliquid diffundi.

Hib. I 38, 7 ἀνέμου δὲ γενομένου καὶ τῶν συρίων ὑπὲρ τὴν σκηνὴν οὐσῶν. P. Fl. III 2, 16 οὐλὴ ἐπὶ μῆλον παρ' ὄφρυν . . . καὶ ἄλλη μετώπωι ὑπὲρ ὄφρυν δεξιάν. cf. III 6 (a) 41. III 7, 22 ὑπὲρ δεξιὸν ὀφθαλμόν. III 16, 10 ὑπὲρ μῆλον δεξιόν.

Transgrediamur ad praepositiones triformes illustrandas: ἀμφί, περί, ἐπί, μετά, παρά, πρός, ὑπό.

ΑΜΦΙ

1) Ἀμφί praepositio his in scriptis non invenitur.

ΠΕΡΙ

Quod attinet ad περί voculam, περί dativo adiunctam, cum iam apud veteres propemodum sermonis poetici fuerit, in hoc dicendi genere omnino interisse praeponamus.

Accedamus igitur primum ad illustrandam praepositionem

a) περί cum genetivo coniunctam.

I. Localem usum particulae nisi Or. 56, 63 non legimus, ubi duae lectiones traditae sunt.

σκῆπτρον, περὶ οὗ (A ὃ B) καὶ ἡ οὐρὰ τῆς βασιλείας ἔσται περιειλημμένη.

II. Translata vis praepositionis exstat

a) post verba dicendi et sentiendi.

Or. 90, 16 *προσέταξεν περὶ τῶν ἱερέων*. cf. Ep. pr. 4, 5. 57, 31 *περὶ πάντων αὐτῶι τὴν ἐπιτροπὴν δέδωκα*. cf. Tebt. I 5, 33; 207. Or. 43, 5 *τοὺς διακρινοῦντας περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων συμβολαίων*. Ep. pr. 21, 3 *μετὰ τὸ γράψαι περὶ τοῦ* ... 21, 4 *ἔδοξέ μοι νῦν περὶ τοῦ ὁράματος διασαφῆσαί σοι*. cf. Tebt. I 12, 25. Ep. pr. 28, 9 *περὶ ὧν ἐνετείλασθαί μοι*. 40, 22 *ἵνα ἐπίδομεν ἔντευξιν περὶ σοῦ*. cf. 42, 11. 45, 6 *γείνωσκε περὶ τοῦ κατακεκλῦσθαι τὸ πεδίον*. 47, 55 *παρακαλεῖσθαι Νίκωνα περὶ τῆς λογείας*. Tebt. I 6, 15 *προσέπεσεν ἡμῖν περὶ τοῦ* . . *ἀνακεχωρηκέναι*. P. Fl. III 42 G (4) 5 *πυθέσθαι περὶ τῆς ἐργολαβίας*. Eleph. 21, 13 *περὶ ὧν καὶ πρότερον ἐπιδεδώκαμεν*.

Or. 139, 19 *τοὺς καθήκοντας περὶ τούτων χρηματισμούς*. Ep. pr. 11, 9 *Διοσκουρίδου ἐ(πιστολὴ) περὶ Ἀσκληπιάδου*. Eleph. 7, 1—3 *ὅρκος* . . *περὶ τῶν ὀφειλημάτων*. Hib. I 92, 11 *ἕως γνώσεως περὶ δίκης*. cf. BGU III 993 III 12.

b) post verba timendi et consulendi.

Ep. pr. 36, 7 *ἀγωνιῶ γὰρ περὶ σοῦ*. 16, 27 *περὶ ὑμῶν ἐντείνεσθε*. P. Fl. III p. 28, 128 *εἰ περὶ ἑαυτῶν κήδεσθε*.

c) post alia verba.

Ep. pr. 4, 12 *περὶ δὲ τοῦ εἰκοστοῦ πρὸς σὲ παραγενέσθαι*. 11, 4 *ἐὰν περί τινος χρείαν ἔχηι*. 40, 6 *ἀκούσαντες τὰ περὶ σοῦ συμβεβηκότα*[1]). Tebt. I 30, 18 *ἀγνοούντων τὴν γεγονυῖαν περὶ ἐμοῦ οἰκονομίαν*[1]). 37, 15 *περισπώμενος περὶ ἀναγκαίων*.

d) *περί* praepositione in his exemplis efficitur, ut membrum aliquod enuntiati praedicetur (lat. „quod attinet ad, de", germ. „was — anbetrifft").

Tebt. I 22, 15 *περὶ δὲ τοῦ φυλακίτου ἐάν τε διάξηι ἀντιποιούμενος περὶ τῶν σπερμάτων*. Fay. 82, 24 *περὶ τῶν ἀδίκως εἴς με συντετελεσμένων προηιρημένος ἐπεξελθεῖν δέομαι*. Eleph. 13, 5 sqq. *περὶ δὲ τῶν εἴκοσι δραχμῶν οὔπω ἐκεκόμιστο Φίλων* . ., *περὶ δὲ τοῦ οἰναρίου Πραξιάδης οὔπω εἰσελήλυθεν ἐξ ἀγροῦ*.

e) Pretium indicatur.

Or. 150, 6 *περὶ πλείστου ποιείμενος τὰν ποτὶ τοὺς θεοὺς εὐσεβείαν*.

---

1) cf. p. 16 not.

b) *περί* cum accusativo c.

I. Locali notione *περί* accusativo additum verbis et circum aliquid et iuxta, prope aliquid verti potest.

a) Or. 90, 45 *ἐπὶ τοῦ περὶ τὰς βασιλείας τετραγώνων*. P. Fl. III 144 col. 4, 20 *ἡλίου περὶ καταφορὰν ὄντος*. Paris I 1, 165 *πόλοι, περὶ οὓς ὁ κόσμος στρέφεται*. 10, 11 *περὶ τὸ σῶμα χλαμύδα καὶ περίζωμα*.

Huc refertur structura *οἱ περί τινα* significans[1])

α) homines, qui alicui serviunt.

Ep. pr. 25, 12 *ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐστιν ἐνταῦθα περὶ Πετονοῦριν τὸν δευτερεύοντα*. Tebt. I 105, 10 *Ὡρίωνι Ἀπολλωνίου Μακεδόνι τῶν περὶ τὸν στρατηγὸν μαχαιροφόρων*. Grenf. II 14, 22 *εἰς τὴν τροφὴν τῶν περὶ ἐμὲ σωμάτων*. Or. 50; 51; 161; 164; 166; *τοῖς τεχνίταις τοῖς περὶ τὸν Διόνυσον καὶ θεοὺς Ἀδελφούς (θεοὺς Εὐεργέτας)*. i. e. societas technitarum, qui Dionysum et Deos fratres patronos artis elegerunt.

β) eos qui una cum aliquo in aliqua re versantur.

Tebt. I 30, 27 *ἀρουρῶν ἃς καὶ τοὺς περὶ Ἑστιεῖον γράφειν παρακεχωρηκέναι*. 79, 57 *τὴν μὲν χέρσον τοῖς περὶ Ἀπολλώνιον παραδεῖξαι, ἐᾶσαι δὲ τοῖς περὶ Κυμανὸν ἔχειν τὴν σπόριμον*. II 408, 8 *τῆι φιλοστοργίαι τῶν περὶ Σωτήριχον*. cf. Grenf. I 21, 16.

b) Ep. pr. 45, 12 *ζητήσας μοι περὶ τὴν κώμην σου* . . *γῆς ἀρούρας πέντε*. Tebt. I 10, 3 *τῆς ἀναφερομένης περὶ τὴν κώμην ἐν ὑπολόγωι γῆς*. cf. Hib. I 70 b 8. Tebt. I 21, 3 *ἐπισχεῖν τὰ περὶ Κερκεοσῖριν*. cf. II 382, 5 sq. P. Fl. III 28 a 7 *τὸν κλῆρον αὐτῶι τὸν [ὄντα] περὶ Εὐημερίαν τῆς Θεμίστου μερίδος*.

II. Temporalis usus haec afferamus.

Tebt. I 15, 2 *ὡσεὶ περὶ ὥραν ια θορύβου γενομένου*. 24, 18 *περὶ τὸν Χοιὰχ μῆνα*. P. Fl. III 34 b 25 *περὶ ὥραν δεκάτην εὕρομεν τὰς θήκας ἐμπεπυρισμένας*.

III. Translate *περί* accusativo adiunctum similiter ac *περί* cum genetivo copulatum usurpatur relationem alicuius rei significans.

Or. 56, 45 *διότι τὸ ἐνλεῖπον πρότερον περὶ τὴν σύνταξιν τῶν ὡρῶν καὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ τῶν νομιζομένων περὶ τὴν ὅλην διακόσμησιν τοῦ πόλου διωρθῶσθαι* . . . *συμβέβηκεν*. Str. 162, 3 *εὐσεβείας ἕνεκεν τῆς περὶ τὸ ἱερόν*. Ep. pr. 4, 8 *διώικηται δὲ*

---

1) cf. etiam Kuhring, l. l. § 5.

καὶ τὰ περὶ τὸ οἰκόπεδον. 36, 6 *[διασάφη]σόν μοι τὰ περὶ Ἀπολλώνιον καὶ τὰ περὶ σαυτὸν.* Tebt. I 24, 57 *τὴν περὶ αὐτοὺς .. μοχθηρὰν ἀγωγήν.* 27, 78 *ἡ περὶ τὰ ὑποκείμενα προσοχή.* P. Fl. III 43 (4) 4 *καλῶς ποιήσεις φροντίσας . . . περὶ αὐτόν.* Or. 45, 9 sq. *Πάτροκλος . . . ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος ἐγένετο περὶ τὰν τῶν Ἰτανίων πόλιν.* Paris. I 10, 18 *δοῦλος Καλλικράτου τῶν περὶ αὐλὴν ἀρχυπηρετῶν.*

Circumlocutionis vice fungitur *περί* hoc loco: Ep. pr. 13, 6 *πεφύτευται καὶ ἡ ἄμπελος πᾶσα . . . καὶ τὰ περὶ τὴν ἀναδενδράδα* (pro *καὶ αἱ ἀναδενδράδες*).

ΕΠΙ

Ἐπί praepositio omnium maxime diverse adhibetur.

a) Examinemus *ἐπί* particulae cum genetivo coniunctae usum, qui

I. locali ratione occurrit.

Localis usus in quattuor partes nobis discutendus est. *Ἐπί* usurpatur 1. post verba quietis (germ. = auf), 2. post verba movendi (auf), 3. *ἐπί* significat „an, bei, in der Nähe“, 4. significat, coram quibus (vor, in Gegenwart) quid fiat.

1. post verba quietis: Or. 56, 52 *θυσίας συντελούντων ἐπὶ τῶν ἱδρυμένων ὑπ' αὐτῶν βωμῶν.* 90, 16; 20 *μένειν ἐπὶ χώρας (ἐπὶ τῶν ἰδίων κτήσεων).* ibid. 45 *ἐπιθεῖναι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ περὶ τὰς βασιλείας τετραγώνου . . . φυλακτήρια.* Tebt. I 5, 25 *ἐὰν μὴ ἐπὶ τῶν κατ' Ἀλεξάνδρειαν ὅρμων . . . εὑρίσκηι τι.* cf. 24, 60. 27, 58 *ὧν αἱ τειμαὶ . . . κατατεθήσονται ἐπὶ τῶν τραπεζῶν.* 33, 7 *φρόντισον ὡς ἐπὶ τῶν καθηκόντων τόπων αἱ αὐλαὶ κατασκευασθήσονται.* II 409, 4 *ἐπὶ τῆς πόλεώς σε ἠρώτησα* (= in). P. Fl. III 2, 15 *οὐλὴ ἐπὶ μήλου.* III 31, 6 *πορευομένου ἐπὶ τῆς βασιλικῆς ὁδοῦ.* cf. III 37 b col. III 22. III 43 recto III 35 *τὴν γέφυραν τὴν ἐπὶ τοῦ ὑδραγωγοῦ.* sqq. *τὰς τρεῖς γωνί[ας τὰ]ς ἐπὶ τῆς διώρυγος.*

2. post verba movendi: Ep. pr. 39, 17 *ἐπὶ τῶν τόπων ἶναι.* P. Fl. III p. 20, 32 *ἡμῖν προσπέπτωκεν ἐνίους τῶν οἰκονόμων καὶ τῶν ἄλλων ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας [γενομέν]ους* (above: *ἐρχομέν*) *οἴεσθαι δεῖν.* Or. 81, 24 sq. *ἀναγράψαι τοὺς πολεμάρχους ἐπὶ τῆς βάσεως τῶν εἰκόνων* (cf. etiam *ἐπί* c. acc. c). BGU III 998 II 7 *ἣν ἔθετο ὠνὴν Πετεήσι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀρχείου.* P. Fl. III 42 G (7 a) 7 *λίθους προσηγμένους ἐπὶ τοῦ ὅρμου.* (cf. contra ibid. *λίθοι καὶ προσηγμένοι ἐπὶ τὸν ὅρμον*).

3. significat „apud, prope aliquid“. Tebt. I 5, 34 *ἐπ' αὐτῆς τῆς πύλης ἧι ἐπίλημψις γινέσθω.* 92, 2 *Κερκεσίρεως τῆς μὴ φρουρουμένης μηδ' οὔσης ἐπὶ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ μηδ' ἐπ' ἄλλου πλωτοῦ.*

4. = coram aliquo. Ep. pr. 38, 15 *ἡγούμενος δεῖν ἐπ' ἄλλου μὲν μηθενὸς αὐτῶι διακριθῆναι, ἐπὶ σοῦ δὲ αὐτοῦ.* Tebt. I 5, 214 *λαμβάνειν τὸ δίκαιον ἐπὶ τῶν χρηματιστῶν; ὑπέχειν τὸ δίκαιον ἐπὶ τῶν λαοκριτῶν.* 79, 56 *ὑπὲρ ἧς λόγους ποιησαμένων ἐπὶ Διονυσίου τῶν φίλων καὶ διοικητοῦ.* Hib. I 92, 12 *ἐφ' ὧι παραδώσονται αὐτὸν ἐν Ἡρακλέους πόλει ἐπὶ Κρισίππου τοῦ στρατηγοῦ.* P. Fl. III 29 b 7 *τὴν ὑπάρχουσάν μοι κατ' αὐτοῦ ἐπὶ σοῦ κρίσιν.* III p. 20, 39 *ὅρκους λαβεῖν .. ἐπὶ τῶν θεῶν.* Eodem modo: III 56 (d) 10 sq. *ὤμοσά σοι τὸν πάτριον ὅρκον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ.*

II. Deinde *ἐπί* praepositione tempus indicatur, intra quod quid fit.

Tebt. I 61 b 110 *τοῦ ἐν ὑπολόγωι ἀναφερομένου τοῖ ἐπὶ τοῦ να (ἔτους).* Ox. IV 736, 8 *ἄλεστρα (πυροῦ) (ἀρτάβης) α ἐπὶ τῆς ιη (τριώβολον).* Ep. pr. 3, 2 *τῆς ἐπὶ τοῦ παρόντος σχολῆς.* Or. 56, 1 *ἐπὶ ἱερέως Ἀπολλωνίδου.* cf. Hib. I 30, 23. P. Fl. III 21 b 2. Or. 56, 15 *ἐπί τινων τῶν πρότερον βεβασιλευκότων, ἐφ' ὧν συνέβη.* cf. Tebt. I 62, 36. P. Fl. III 21 b 2 *ἐπὶ προέδρου Ἰάσονος.*

III. Translatus praepositionis usus maxime praevalet

1. post verba, quae significant ‘praeesse alicui vel rei’.

Str. 8, 3 *ὃν πρὶν ἐπ' ἀνδρῶν θήκατο Λαγείδης κοίρανος ἁγεμόνα.* cf. ibid. 107, 5 *ἱππάρχου ἐπ' ἀνδρῶν καὶ τῆς βασιλικῆς.* cf. Ox. II 277, 2. Tebt. I 54, 2. Taur. I 1, 16. Paris. I 16, 1. Str. 60, 5 *ὁ τεταγμένος ἐπὶ Θήρας.* ibid. 99, 2 *γυμνασίαρχον τὸν γενόμενον ἐπὶ τῆς πόλεως στρατηγόν.* Or. 113, 3 *Κρῆτα τὸν ἀρχισωματοφύλακα καὶ ἐπὶ τῆς πόλεως.* Ep. pr. 53, 13 *τῶν ἐπὶ τοῦ Ἡφαιστίου.* Tebt. I 5, 88 *τοὺς στρατηγοὺς καὶ τοὺς ἐπὶ τῶν προσόδων.* cf. 27, 18. 5, 162 *τοῖς ἐπὶ χρειῶν τεταγμένοις.* 7, 2 *μηθένα τῶν ἐπὶ τῶν κριτηρίων.*

In rebus significandis, quae alicuius sunt: Tebt. I 61 a 146 *γίνονται ἐπὶ τοῦ βασιλέως* (sc. *γῆς*) (*ἄρουραι*) .. 61 b 70 *τῆς ἐν τῶι κθ (ἔτει) ἐπὶ τοῦ ἀδελφοῦ ὑπὸ Χαιρήμονος τοῦ ἐπιμελετήσαντος.*

2. *Ἐπί* vertitur vocula „de, inbetreff“.

Tebt. I 7, 6 *τὰ ἐπ' αὐτῶν ἐνεστηκότα.* 24, 40 *ἐπί τε τῶν ἐπεσκέμμεθα κωμῶν.* 27, 35 *τὰ πάνδεινα πεπονθὼς ἐπὶ τοῦ . . .*

διαλογισμοῦ. 61 b 23 ἐκφορίων ἐφ' ὧν Ἀρχίβιον τὸν διοικητὴν παρεπιγεγραφέναι ἐπὶ τῆς κατὰ φύλλον γεωμετρίας. cf. 61 b 225. 72, 448. 61 b 386 μέτρωι τῶι πρὸς τὸ ἐπὶ τοῦ δρόμου τοῦ Σούχου ωλ, ἐγ δὲ [τῆς ἐπὶ καλάμ]ου πγ. 112, 1 λόγος τοῦ ἀνηλώματος ἐπὶ τῆς καταφυ( ) ἐπὶ τοῦ τριστόμου θυσία ι. Hib. I 27, 24 πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν ἡμῖν ἐξετίθει καὶ ἐπὶ τοῦ ἔργου ἐδίκνυεν ἐκ τοῦ ὅλμου τοῦ λιθίνου. P. Fl. III 43 (5) 9 συντελεσθήτω τὸ ἔργον ἵνα μὴ ὕστερον ἐπὶ τοῦ ποτισμοῦ πράγμα[τ . .] θ ἡμῖν παρέχηι.

Hic usum praepositionis cum genetivo copulatae commemoremus, qui comparationibus factis exstat.

Tebt. I 5, 55 ἀποδιδόναι εὐτάκτως [ὡς] ἐ[π]ὶ τῶν ἄλλων. 5, 78 τὰ . . ζητεῖν ἐκ τοῦ βασιλικοῦ [ὡ]ς καὶ ἐπὶ τῶν ἀποτεθεωμένων. Or. 90, 43 βασιλείας δέκα, αἷς προσκείσεται ἀσπὶς [καθάπερ καὶ ἐπὶ πασῶν] τῶν ἀσπιδοειδῶν βασιλειῶν. (cf. contra Or. 56, 49 καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶι Ἄπει καὶ Μνηύει εἰθισμένον ἐστὶν γίνεσθαι.) Nusquam contextus satis servatus est.

3. Modum ἐπί his locis indicat: P. Fl. III 20 verso 3, 11 ἐὰν μή τισιν ἡμεῖς ἐπὶ ὀνόματος ἐπιστείλωμεν διδόναι. Eleph. 10, 6 ἀπόστειλον ἡμῖν ἐπὶ τῶν διαδόχων (cf. notam et Or. 100, not. 5).

4. Finalis vis in ἐπί praepositione his locis inest: Tebt. I 112, 74 λελοιπογρ(άφηνται) ἐπ' ἀρίστου 'Βτπ. 116, 36 σῦκα ἐπὶ ἀρίστου ε.

5. Denique pro adverbio ἐπί cum adiectivo coniunctum positum est: Tebt. I 27, 54 ἐπὶ τοῦ βελτίστου προστήσεσθαι.

b) ἐπί cum dativo c.

I. Locali ratione ἐπί dativo additum aeque atque ἐπί cum genetivo copulatum (cf. sub I 1) usurpatur.

1. Tebt. I 6, 27 τῶν λογευομένων ἐν Ἀλεξανδρείαι καὶ ἐπὶ χώραι εἰς θησαυρόν. 61 a 164 ὧν τὸ καθ' ἓν καὶ ὡς συνέστηκεν ἐπ' ἐσχάτωι τέτακται. cf. 61 a 206. P. Fl. III 1 col. 2, 3 οὐλὴ ἐπ' ὀφρύι δεξιᾶι. ibid. 13 φακὸς ἐπὶ σιαγόνι ἀριστερᾶι. cf. 10, 9. 10, 13 οὐλὴ ἐπὶ ῥινί. III 24 d 25 ἐπεὶ ἐπεγράφην ἐπὶ συγγραφῆι.

2. Ἐπί statum aliquem significat, in quo quis versatur.

Tebt. I 38, 17 χάριν τοῦ καὶ σὲ μὴ παρεῖναι ἐπὶ τῶι [ἔργωι]. 44, 6 ὄντος μου ἐπὶ θεραπείαι ἐν τῶι μεγάλωι Ἰσιείωι.

3. Indicatur adiectio quaedam his exemplis:

Or. 56, 44 ἐπάγεσθαι μίαν ἡμέραν ἑορτὴν τῶν . . . ἐπάγεσθαι ἐπὶ ταῖς πέντε ταῖς ἐπαγομέναις. 56, 34 ἡ πέμπτη ἐπ' εἰκάδι. Eleph. 5, 17 μηνὸς Τῦβι τρίτηι ἐπ' εἰκάδι. Tebt. I 121, 94 ὄψου ἐπ' ἀρίστωι. cf. 121, 99.

II. Temporalem usum haec exempla praebent.

Paris. I 7, 8 ἐπὶ τῆι Παχὼν α τοῦ αὐτοῦ ιϛ ἔτους. Tebt. I 5, 66 τὰς ἐπὶ ἐνίοις καιροῖς ἀπηιτημένας καρπείας. 105, 30 τὴν μίσθωσιν . . ἐκκαρπίζεσθαι ἐπὶ τοῖς διηγορευμένοις τὸν συγγεγραμμένον χρόνον. Hib. I 27, 51 τὰς ἑορτὰς ἄγουσιν . . . τῆι αὐτῆι ἡμέραι τὰς πλείστας οὐθὲν παραλλάσσοντες ἐπ' ἄστρωι ἢ δύνοντι ἢ ἀνατέλλοντι.

III. Accedamus ad translatum ἐπί praepositionis usum, qui saepe occurrit

1. in formula ἐφ' ὧι vel condicionem vel consilium indicante.

a) Tebt. I 10, 2 ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ καθεσταμένωι πρὸς τῆι κωμογραμματείαι . . . ἐφ' ὧι κατεργᾶται. 72, 327 ἀναφέρονται κεχρηματίσθαι [. .] τοῖς γεωργοῖς ἐφ' ὧι ἐγ νέων ἀποκαταστήσονται. 105, 3; 18 ἀνυπόλογον πάσης φθορᾶς ἐφ' ὧι χερσοκοπήσει τὴν ἐν τῶι κλήρωι χέρσον. 108, 4 μεμίσθωκε Πετισοῦχος . . ἐφ' ὧι δώσει σπέρματα (ἀρτάβης) ιε. cf. Ox. II 277, 7. Hib. I 92, 11 ἔγγυοι Τιμοκλέους . . Μνάσων . . Ἡγίμων Κρὴς . . ἐφ' ὧι παραδώσονται αὐτόν. Eleph. 14, 1 ἐπὶ τοῖσδε πωλοῦμεν ἐφ' οἷς οἱ ἀγοράσοντες διορθώσονται.

Huc refertur Tebt. I 61 b 41 ἐπὶ τίσιν καὶ τίνες οἱ μισθώσαντες τὸν σπόρον παρεθέτωσαν.

b) Tebt. I 32, 18 ἐπέσταλκε Ἀσκληπιάδην . . ἐφ' ὧι ἔχει κλῆρον. 72, 355 ἐπισταθῆναι ὑπὸ . . . ἐπιμελετοῦ ἑτέρους (sc. τόπους) ἐφ' ὧι οὐκ ἀπαιτηθήσονται τὸ δηλούμενον ἐπιγένημα. Hib. I 77, 6 συντετάγμεθα γὰρ περὶ τελωνικῶν ἐφ' ὧι [τοῖς θε]οῖς τὰ ἱερὰ σωθήσεσθαι καθὰ καὶ πρότερον.

2. Quem usum finalem his locis invenimus.

Wilck. Act. XI 10 θυριδώσειν ἐπὶ βλάβηι τῆς ὑποθήκης. Tebt. I 104, 23 μὴ ἐξέστω Φιλίσκωι μηδὲ τῶν ὑπαρχόντων μηθὲν ἐξαλλοτριοῦν ἐπ' ἀδικίαι τῆς Ἀπολλωνίαι. Eleph. 1, 6 ἐὰν δέ τι κακοτεχνοῦσα ἁλίσκηται ἐπὶ αἰσχύνηι τοῦ ἀνδρός. 1, 8 γυναῖκα ἄλλην ἐπεισάγεσθαι ἐφ' ὕβρει Δημητρίας. cf. Hib. I 29, 3.

3. *Ἐπί* praepositione pretium indicatur, quo quis emit et vendit, mutuat et conducit.

Ox. II 277, 5 *ἐμίσθωσεν Διονύσιος ἀρούρας τριάκοντα . . . ἐφ' ἡμεσίαι πάντων τῶν ἐσομένων ἐκ τῆς γῆς καρπῶν.* P. Fl. III p. 26, 108 *δανειζομένους ἐπὶ τοῖς ἐκφορίοις.* cf. III 36 d 24; III 20 verso 2, 13 *μηδ[ὲ ἐπιδανεί]ζεσθαι ἀργύριον ἐπὶ τῶι σταθμῶι.* Hib. I 94, 15 *ἡ πρᾶξις ἔστω πρὸς βασιλικὰ ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ὑπάρχουσιν.* Paris. I 13, 27 *τὰ δίκαια ποιῆσαι ὑπέρ τε τούτων καὶ ὑπὲρ ὧν τυγχάνω εὐχρηστικῶς αὐτῶι ἐπὶ τόκωι χαλκοῦ ταλ. ΒΥΝ καὶ τόκον ΠΤ.* I 9, 30 *διὰ Πετοήριος δίδοται ἐφ' ἱματίωι εἰς τὸ ια ἔτος μρ. ταλ. ς.*

4. Denique causa indicatur post verba affectus.

Or. 48, 14 *ἐφ' οἷς παροξυνόμενοι οἱ νεώτεροι.* 56, 14 *πάντων καταπεπληγμένων ἐπὶ τῶι συμβεβηκότι.* ibid. 49 *μέγα . . . πένθος ἐπὶ τῶι συμβεβηκότι.* 150, 12 sq. *ἐπαινέσαι Ζέλευκον . . ἐπὶ τᾶι προαιρέσει.* Ep. pr. 26, 10 *ἐπὶ μὲν τῶι ἐρρῶσθαί σε εὐθέως τοῖς θεοῖς εὐχαρίστουν, ἐπὶ δὲ τῶι μὴ παραγίγνεσθαί σε ἀηδίζομαι.* 35 b 15 *χάριν σοι ἔχω ἐπὶ αἷς γράφεις ἐπιστολαῖς.* 50, 10 *μὴ λυπεῖσθε ἐπὶ τοῖς χωρισθεῖσιν.* cf. Eleph. 13, 3.

c) *ἐπί* cum accusativo c.

I. *Ἐπί* praepositione accusativo adiuncta indicatur, quo quis aut quid tendat.

Ep. pr. 57, 25 *ἤλθαμεν ἐπὶ Ἐπαφρόδιτον.* cf. Eleph. 3, 3. Tebt. I 7, 7 *ἀναπέμπειν ἐπ' Εἰρηναῖον.* 5, 27 *ταῦτα (τὰ εὑρισκόμενα) δὲ ἀνάγειν ἐπὶ τὸν διοικητήν.* 13, 17 *καταστῆσαι ἐπὶ σὲ τούς . .* 43, 27 *τὴν ἐφ' ὑμᾶς καταφυγήν.* II 283, 10 *Πατῦνις . . ἐξελήλυθεν ἐπὶ τὴν . . μητέρα μου.*

Or. 176, 8 *οὗ μέτρα νότου ἐπὶ βορρᾶν ιγ', λιβὸς ἐπ' ἀπηλιώτην.* cf. Tebt. II 280, 7. Tebt. I 5, 198 *τοὺς μὴ παραγεωχότας ἐπὶ τὰ χώματα τὴν καλαμείαν.* 14, 8 *μέχρι τοῦ τὸ προκείμενον ἐπὶ τέλος ἀχθῆναι.* 43, 27 *πέπτωκεν ἐπὶ τὴν συ( ) τράπεζαν.* cf. II 280, 1. Fay. 17, 1. Eleph. 14, 6. Hib. I 86, 8 *ἀποκαταστήσω* (sc. *ὀφείλημα*) *ἐπὶ σκηνήν.* P. Fl. III 23 b 14 *Σήραμβον κατεσεβιάζετο ἐπὶ πρόσωπον.* III 144 col. 2, 25 *τὴν ἐπὶ τὸν λιμένα συναντησαν* (ι?).

Ἐπί infenso animo usurpatur Or. 90, 20 *ὅπως ἐξαποσταλῶσιν δυνάμεις . . ἐπὶ τοὺς ἐπελθόντας ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον.*

II. *Ἐπί* praepositio temporis spatium significat, per quod quid pertineat.

Or. 56, 39 *συντελεῖν αὐτὴν ἐπὶ ἡμέρας πέντε.* Tebt. I 5, 90 *ἀτελεῖς ἀφεῖναι ἀφ' οὗ αὐτὰς καταφυτεύωσιν ἐφ' ἔτηι ε.* 6, 31 *μισθουμένους γᾶς τε καὶ ἕτερα ἐπὶ πλείονα χρόνον.* BGU IV 1058, 8 *παρέξεσθαι τὴν ἑατῆς δούλην Ζωσίμην ἐπὶ χρόνον ἔτη δύο.*

III. Transgrediamur ad translatum usum illustrandum.

1. Ac primum quidem locus commemorandus est, qui ad localem notionem pertinendi proxime accedit.

P. Fl. III p. 20, 83 *ἐπὶ δὲ τοσοῦτον εὐγνωμοσύνης ἐληλύθατε.*

Hic subiungamus P. Fl. III 43 recto III 21 *γεφύρας . . . παραφρυγανίσαι . . ἀπὸ τοῦ ἄγκωνος ἐπὶ σχοινία λε.*

2. Deinde finalis vis invenitur.

Or. 82, 6 *ἀποσταλεὶς ἐπὶ θήραν τῶν ἐλεφάντων.* 41, 5 sqq. *ἀποσταλεὶς . . ἐπὶ (τὸ) τὰς παραβολὰς τῶν δικῶν λαμβάνειν, ἐφ' ἅ τε ἀπεστάλη.* cf. 132, 5. Ep. pr. 47, 22 *ἐπεὶ οὐ παραγέγονεν ἐπὶ τὸν διάλογον τοῦ ε'* (*ἔτους*). Tebt. I 5, 183 *μηδὲ κτήνηι αὐτῶν ἐπαρετεῖν ἐπί τι τῶν ἰδίων.* 14, 15 *ἀπαντᾶν ἐπὶ τὴν τῶν προκειμένων διεξαγωγήν.* 24, 42 *Θέωνος προκεχειρισμένου ἐπὶ τὴν γεωμετρίαν.* 33, 6 *ἀνάπλουν ἐπὶ θεωρίαν ποιούμενος.*

3. Tum duos locos notemus, quibus *ἐπί* cum accusativo coniunctum significat „secundum, pro".

Tebt. I 5, 149 *ἐᾶν οἰκοδομεῖν ἐπὶ τὰ ὑποκείμενα μέτρα.* (cf. ibid. 135 *εἰς τὰ ὑπ. μετρ.*) 14, 20 *ἀξίας ἐπὶ τὸ αὐτὸ χα(λκοῦ) (ταλάντου) α.*

4. Denique nonnullae locutiones adverbiales per praepositionem expressae exstant.

Or. 56, 9 *τὰς τιμὰς τῶν θεῶν ἐπὶ πλεῖον αὔξοντες.* Tebt. I 24, 67 *ἐπὶ τὸ ἐλάχιστον.* 27, 80 *τινὸς ἐπὶ βέλτιον προσεπινοουμένου.* P. Fl. III p. 28, 124 *τοῖς μὲν ἐπὶ τὸ χεῖρον διαλαμβάνουσιν.*

ΜΕΤΑ

a) *μετά* cum genetivo c.

Μετά praepositione cum genetivo copulata communio quaedam passim indicatur, quae

I. locali ratione significat aliquid una cum aliquo aut re fieri.

1. Eleph. 1, 15 *τοὶ μετὰ Δημητρίας πράσσοντες.* Or. 90, 42

καθιδρῦσαι (sc. ξόανόν τε καὶ ναὸν χρυσοῦν) ἐν τοῖς ἀδύτοις μετὰ τῶν ἄλλων ναῶν. 56, 49 καθιδρῦσαι τὴν θεὰν μετὰ τοῦ Ὀσίριος. Hic discerni non potest, utrum statua deae cum Osiridis i. e. iuxtam eius statuam collocetur, an intellegendum sit 'collocare deae et Osiridis statuas'. Quamquam Osiridis imaginem in dei templo antiquitus statutam esse consentaneum est, tamen complures statuas simul in templo depositas esse negari non potest. Ep. pr. 17, 5 ἐρρώμην δὲ καὶ αὐτὸς καὶ οἱ μετ' ἐμοῦ. Tebt. I 35, 10 ὃς καὶ μεθ' ὑμῶν ὑπογράφει.

2. Quem usum μετά particulae modo attigimus, quo μετά pro vocula 'et' positum est, hoc loco aperte invenimus.

Or. 54, 21/22 ἀναζητήσας ὅσα ὑπὸ τῶν Περσῶν ἱερὰ ἐξ Αἰγύπτου ἐξήχθη καὶ ἀνακομίσας μετὰ τῆς ἄλλης γάζης τῆς ἀπὸ τῶν τόπων εἰς Αἴγυπτον. P. Fl. III 1 col. 2, 14 καταλείπω τὸ ὑπαρχόν μοι Μύσται . . . μετὰ κυρίου Ἀρτεμιδώρου.

Qui sequitur, locum simili modo Letronnius (cf. notam) interpretatus erat: Ep. pr. 25, 5 Μόσχος ἐστὶ Φίλωνος ἀδελφὸς τοῦ μετὰ Λύσιδος ἐπιστολογράφου. Verterat: '. . Est frère de Philon, l'épistolographe (qui est) avec Lysis.' Altero autem loco sententiam Bruneti de Presle sequitur vertentis: '. . Est frère de Philon, l'employé de Lysis l'épistolographe.'

Locos, qui hunc μετά praepositionis usum fulciant, similes non invenimus. Qui sensus his temporibus παρά vocula genetivo addita exprimi solet.

3. Μετά exstat, cum de copiis comitantibus agitur.

Or. 54, 9 ἐξεστράτευσεν εἰς τὴν Ἀσίαν μετὰ δυνάμεων πεζικῶν καὶ ἱππικῶν. Ep. pr. 43, 9 ἀναπλεῖν μετὰ δυνάμεων ἱκανῶν.

II. Translate usurpatum μετά significat

1. quomodo, quibus circumstantiis quid fiat.

Or. 56, 10 τὴν ἐπιμέλειαν διὰ παντὸς ποιοῦνται μετὰ μεγάλης δαπάνης καὶ χορηγίας. ibid. 40 συντελεῖν αὐτὴν . . . μετὰ στεφανηφορίας καὶ θυσιῶν καὶ σπονδῶν. cf. 90, 32. Tebt. I 5, 57 μηδένα παραιρεῖσθαι μηθὲν μετὰ βίας. 41, 7 Μαρρείους μετὰ τοῦ παντὸς σκυλμοῦ συνεχεῖς ἐπιλήψεις ποιουμένου. Fay. I 12, 17 ἤγαγόν (sc. με) μεθ' ὕβρεως καὶ πληγῶν. P. Fl. III p. 20, 42 μετὰ πάσης ἀκριβείας. cf. III 35a 2; 36c 3; 144 col. 3, 25. Rev. L. col. 42, 17 πόσον ἕκαστος κατέσσπαρκεν κατὰ γένος μεθ' ὅρκου.

2. Μετά notionem 'secundum' his locis accipit:

Tebt. I 27, 32 ληφθῆναι μετὰ τῆς ἑαυτοῦ γνώμης ἃς ὑπετίθετο χειρογραφίας. Huc pertinet: ibid. 27, 56 ἃ καὶ μετὰ τῶν κωμογραμματέων προσχορηγηθήσεται i. e. secundum comogrammateorum iudicium.

b) Dativo μετά non iam adiungitur.

c) Μετά praepositio cum accusativo coniuncta his in scriptis, quantum invenimus, nisi temporali notione non exstat.

Or. 56, 42 ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα καιροῖς. Ep. pr. 17, 9 παραγενομένου δὲ μετά τινα χρόνον ἐνέτυχεν μοι. Tebt. I 60, 71 μετὰ τὸν σπόρον τοῦ αὐτοῦ (ἔτους). 61b 97 τῆς ἀνενεχθείσης μετὰ τὸν ἐκ τῆς πόλεως ἀνάπλουν. 61b 234 τοὺς μετὰ τὴν συνεδρείαν κατεσχηκότας. 72, 467 μετὰ τὸν διαλογισμόν. P. Fl. III p. 36, 194 μετὰ τὸ γράψαι τὴν πρὸ ταύτης ἐπιστολήν. cf. BGU III 993 II 12.

ΠΑΡΑ

a) Παρά praepositionis cum genetivo coniunctae desunt notionis vere localis exempla.

Plerumque παρά post verba accipiendi, adipiscendi, proficiscendi ab aliqua re exstat.

a) Or. 56, 6 παρέλαβεν τὴν βασιλείαν παρὰ τοῦ πατρός. Eleph. 1, 3 λαμβάνει Ἡρακλείδης Δημητρίαν παρὰ τοῦ πατρός. Ep. pr. 3, 5 γίνωσκε δέ με ἔχοντα παρὰ Φιλωνίδου (δραχμὰς) ο. 28, 21 ἀπέχω δὲ παρὰ Καβατόκου (δρ) Ἀτκ. cf. Fay. 15, 2. Ep. pr. 28, 8 κομισαμένη τὴν παρὰ σοῦ ἐπιστολὴν παρ' Ὥρου. cf. 29, 21. P. Fl. III 20 verso 2, 8. Ep. pr. 56, 13 ἠγεροκέναι παρ[ὰ . . ο]υ τήν... cf. Tebt. II 280, 12. Hib. I 70a δέξαι παρὰ Ζωίλου. ἐπρίατο παρὰ Βίωνος. Tebt. I 5, 155 μεθένα λογεύειν μηθὲν παρὰ τῶν γεωργῶν. 29, 6 ἀποδέδωκάν μοι παρ' ὑμῶν ἀντίγραφον. 88, 27 τὸ δὲ ε' κρατεῖν τοὺς αὐτοὺς παρὰ πατρός. Ep. pr. 48, 14 οἷς ἐντετάλμεθα ἀσπάσεσθαι ὑμᾶς παρ' ἡμῶν. 13, 10 ἐχρησάμην δὲ καὶ παρὰ Δύνεως ἀρτάβας δ'. Hib. I 90, 16 Διοδώρωι παρὰ Εὐκράτους πράσσοντι. 104, 4 μεμετρήμεθα παρὰ Στρατίου. P. Fl. III 32g (recto a) 11 ἀκούσας . . παρὰ Πνεφέρωτος.

Eleph. 5 verso 2 ὁμολογεῖ ὀφείλειν Ἑρμαγόρας παρὰ Διαγόρου . . . ⊢ρ[η = c][1]).

1) Cf. notam, qua editor miram constructionem declaravit: „Bei ὀφ. ist

b) Ep. pr. 4, 11 *τὸ γινόμενον αὐτῶι παρὰ Φιλωνίδου*. BGU III 1011 II 19 *τὰ γράμματα τὰ παρὰ τῶν πρὸς ὁρίοις τεταγμένων ἐρχόμενα πέμπειν*. P. Fl. III 37 b col. IV verso 15 *παρὰ τῶν ζυτοποιῶν πέπτωκεν· παρὰ Παμ̣ά̣τιος . . χαλ ρν*.

c) Frequentius *παρά* praepositio attributive posita occurrit.

Ep. pr. 22, 1 *παρὰ τῶν ἱερέων τοῦ Σούχου* (sc. *ἐπιστολή*). cf. Tebt. I 27, 3. 24, 15 *εἴληφεν τὰ παρὰ σοῦ*. cf. Tebt. I 12, 24. 5, 8 *γνῶσιν τὴν παρὰ τῶν χρηματιστῶν*. 38, 2 *τὰ παρὰ τῶν θεῶν*. cf. Or. 150, 14. Tebt. I 65, 19 *κατὰ τὸν παρ' Εἰρηναίου τοῦ συγγενοῦς . . χρηματισμόν*. II 283, 22 *τῆς παρὰ σοῦ ἀντιλήμψεως*. cf. P. Fl. III 32 g (recto b) 12. Hib. I 45, 14 *τὸν παρὰ Φίλωνος σῖτον*.

d) Maxime locutio *οἱ παρά τινος* praevalet, quae significat aliquem apud aliquem munere fungi.

Lugd. I A 34 *ὑποστρατήγωι, παρ' οὗ εἰμι*. Tebt. I 5, 160 *ἢ οἰκ(ονόμοις) ἢ τοῖς παρ' αὐτῶν*. 12, 3 *Ἀμώνιον τὸν* [. .] *παρ' ἡμᾶν*. 30, 11 *οἱ παρ' ἐμοῦ γραμμ̣ατιστεῖς*. 39, 11 *Τρύχαμβον τὸν παρὰ τοῦ οἰκονόμου*. Fay. 18, 2 *Ἰσιδώρωι καὶ Ἀκουσιλάωι τοῖς παρὰ Διονυσίου τραπεζίτου*.

Grenf. I 11 col. 1, 21 significat 'succedere in alicuius locum': *μήτε ἑαυτοὺς ἐπελεύσεσθαι μήτε ἄλλον μηδένα τῶν παρ' αὐτῶν* 1).

e) *Παρά* etiam post verba passivi generis saepius invenimus.

Or. 138, 3 [*τῆς δεδομένη*]*ς ἡμῖν* [*ἐντεύξε*]*ως παρὰ τῶν ἱ*[*ερέων*]. 177, 10 *κατηρτίσατο δίδοσθαι παρ' ἑαυτοῦ*. Ep. pr. 47, 16 *εὗρον τὸ ὑπόμνημα ἐπειδεδομένον παρὰ Μεστασύμιος*. Tebt. I 12, 15 *ἐκομισάμην τὸ παρὰ σοῦ γρ(αφὲν) ἐπιστόλιον*. P. Fl. III 32 g verso 13 *τὴν παρὰ σοῦ γραφεῖσάν μοι ἐπιστολήν*. cf. ibid. 21. Tebt. I 34, 6 *τοῦ παρ' αὐτοῦ ἀπηγμένου*. 79, 57 *ἐπέσταλθαι παρ' αὐτοῦ*. cf. 79, 18. Fay. p. 48 *τῆς παρὰ τῶν πλησίων ἱερῶν συνκεχωρημένης ἀσυλίας*. Hib. I 72, 2 *τῶν* [*ἐπι*]-*δ*[*ο*]*θέντων παρὰ τῶν ἱερέων ὑπογέγραφα τ' ἀντίγραφα*.

b) *παρά* cum dativo c.

I. Locali vi *παρά* cum dativo copulatum nisi in hominibus significandis, apud vel prope quos quis vel quid moratur, non usurpatur.

---

dem Verfasser die Erinnerung an *ἀπέχειν παρά τινος* in den Weg gekommen. Diagoras ist der Gläubiger."

1) Cf. Kuhring, l. l. § 5, qui complura exempla posterioris aetatis affert.

Or. 56, 48 *ἔτι ἐνδημούντων παρὰ τῶι βασιλεῖ τῶν ἱερέων*. 191, 5 *τὸ προσκύνημα παρὰ τῆι κυρίαι Ἴσιδι . . . πεποίηκεν*. Tebt. I 105, 61 *τέθ*[*ειμαι τὴν συγ*]*γραφὴν κυρίαν παρὰ* [*Τιμο*]-*στρά̣τ̣ωι*. cf. II 386, 25. Hib. I 27, 92 *θ παρὰ τοῖς Αἰ*[*γυπτίοις*] *εδυ ἑορτή*. Ep. pr. 16, 24 *γράψατέ μοι τί* [*παρ' ὑ*]*μῖν τιμὴ ἐγένετο τοῦ σίτου*. P. Fl. III 64 b 13 *ὑπάρξει ἡ τιμὴ τῶν εὑρεθέντων παρὰ Τασύθει*.

II. Accedamus ad usum translatum.

1. Ac primum quidem aliquem sub dicione alicuius esse aut aliquo praesidente aliquid fieri praepositione significatur.

Hib. I 147 *Διονυσόδωρος δὲ οὐκ ἔστιν ἄδικος, ἀλλὰ σύντασσε* [*τοὺς*] *παρὰ σοὶ φύλακας φυλάσσειν*. BGU III 1011 III 12 *εὐδοκείτω τοῖς παρὰ σοὶ φυλακίταις*.

Tebt. I 61 b 222 *ἐπὶ τῆς γενηθείσης παρ' Ἀπολλοδώρωι τῶι γενομένωι ἐπιστάτει καὶ γραμματεῖ . . . συνεδρείας*.

2. Deinde nonnulli loci digni sunt qui afferantur, quod a vulgari dicendi usu recedant.

Hib. I 73, 14 *τὸν ὄνον ἀναγαγὼν εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ἔχων παρ' αὐτῶι ἐν Τακόναι ἐγ μέσου ἀ*[*φήιρηκεν*] *αὐτόν*. Or. 90, 52 *τὸν προειρημένον ναὸν ἱδρύεσθαι καὶ ἔχειν παρ' αὐτοῖς σ̣υντελοῦντας τὰ νόμιμα ἐν ἑορταῖς*. Quibus locis praepositio non 'in domo sua', sed 'secum habere, portare' significat.

Mira haec quoque locutio est: Tebt. I 30, 11 sqq. *ἐπεὶ οὖν καὶ οἱ παρ' ἡμῶν γραμματιστεῖς ἀνενηνόχασιν γεγονέναι αὐτῶι τὴν παραχώρησιν τῶν κδ (ἀρουρῶν) καλῶς ποιήσεις συντάξας καὶ παρὰ σοὶ ἀναγράφειν εἰς αὐτὸν ἀκολούθως*. cf. 31, 14. Verba *παρὰ σοὶ ἀναγράφειν εἰς αὐτὸν* vel in tua provincia, cui praees, vel 'in tuos commentarios sub eius nomine referre' intellegi possunt. Tametsi in utraque re locutio insolita est.

In Ep. pr. 55, 23 errore librarii in tergo epistulae *παρὰ Πασίωνι Νίκων̣*[*ο*]*ς* pro *παρὰ Πασίωνος* scriptum est. Vice versa Grenf. II 36, 9 pro *οἱ παρ' ἡμῶν πάντες* legendum est *παρ' ἡμῖν*.

c) *παρά* cum accusativo c.

I. Localis usus *παρά* particulae accusativo additae signficantis 'praeter aliquid' (germ. „an — vorbei, längs") his locis invenitur.

Tebt. I 39, 21 *ἐμπεσόντος μου τᾶι Σισοίτι παρὰ τὸ αὐτόθι Διὸς ἱερόν*. 84, 65 *βορρᾶ ἐχομένου ἐγβαίνοντος ἀπηλιώτου παρὰ τὴν προγεγεωμετρημένην ἕως τοῦ προγεγεωμετρημένου ἐξαγωγοῦ·*

cf. 86, 24. ibid. 25 *Σαραπίων ὁ παρὰ τῆς βασιλίσσης ἱερά.* P. Fl. III 2, 15 *οὐλὴ ἐπὶ μήλου παρ' ὄφριν [ἀριστεράν].* III 10, 22 *οὐλὴ παρὰ χείλη ἐξ ἀ[ριστερῶν].* 4 (2) 26 *φακὸν ἔχων παρὰ τὸ δεξιόν.* cf. 6 (9) 39. III 37 a col. I 9 *ἐν Ταμάει παρὰ τὴν λίμνην περὶ Φιλωτερίδα.*

Duo exempla *παρά* cum accusativo copulati usus exstant, ubi dativum casum exspectamus.

Ep. pr 39, 7 *οἱ παρὰ σὲ θεοί* [1]). Eleph. 2, 16 *τὴν δὲ συγγραφὴν ἑκόντες ἔθεντο παρὰ συγγραφοφύλακα Ἡράκλειτον.* (cf. contra sub *παρά* c. dat. I Tebt. I 105, 61.)

II. 1. Qui usus localis ante verba abstracta notionem 'contra, praeter' (germ. „wider") accipit.

Tebt. I 5, 93 *τοὺς δὲ παρὰ ταῦτα ποιοῦντας.* 5, 205 *τοὺς κεκοφότας ξύλα παρὰ ⟨τὰ⟩ ἐκκείμενα προστάγματα.* 27, 41 *οὐδαμῶς τὰ παρὰ τὸ δέον κεχειρισμένα διορθώσας.* cf. Hib. I 34, 7. P. Fl. III p. 20, 37 *παρὰ τὴν ἰδίαν προαίρεσιν.* III 146 b 2 *παρὰ δύναμιν.*

2. *Παρά* praepositione saepius comparationem, quae inter duas res exstat, indicari his locis demonstratur; qua re imprimis post enuntiata comparativa usurpatur.

Tebt. I 5, 86 *μείζοσι μέτροις παρὰ τὰ εὔσ⟨θαθμα⟩.* 99, 10 *ἀπο (ἀρταβῶν) υοηγ' τὸ παρὰ τοῦτο (πυροῦ) υκης.* 72, 425 *τὸ παρὰ τοῦτ[ο . . .]η[. . .] γίνονται κθ<[δ'].* 24, 41 *οὐκ ὀλίγων ἐν προσδοκίαι ὄντων περιέσεσθαι παρὰ τὸν ἐπιδεδομένον ὑπ' αὐτῶν σπόρον.* 19, 12 *ὀρθῶς ποιήσεις μὴ ἐλαττώσας τὸ προσάγγελμα παρὰ τὸ πρῶτον.* P. Fl. III 28, 125 *[παρ'] οὐδὲν ἡγουμένοις τό . . .*

ΠΡΟΣ

a) *Πρός* cum genetivo copulatum in eis scriptis, quae quidem perscrutati simus, non invenimus.

b) *πρός* cum dativo c.

I. Localis praepositionis *πρός* dativo additae usus significat, quo loco aut in qua propinquitate aliquid versetur.

Or. 90, 25 *καταστήσας ἱππεῖς τε καὶ πεζοὺς πρὸς τῆι φυλακῆι.* P. Fl. III 32 b 10 *γενομένου μου πρὸς τῆι θύραι τοῦ στρατηγοῦ.* III 34 b 21 *συνηγμένων δὲ τῶν ἐκ τοῦ κλήρου γενημάτων χορ-*

1) Cf. Blass, Gramm. d. neutest. Gr.² 139.

τικῶν ἐν αὐτῶι τῶι κλήρωι πρὸς τῆι ἀπὸ ἀπηλιώτου κεφαλῆι. III 43 recto IV 4 *τὴν γέφυραν τὴν πρὸς τῶι Καλλιφάνους ἐποικίωι.* III 42 G (7 a) 4 *τοῦ πρὸς ταῖς κατάκλεισιν τόπου.* BGU III 1011 II 19 *τὰ γράμματα τὰ παρὰ τῶν πρὸς ὁρίοις τεταγμένων ἐρχόμενα.* Paris. I 22, 9 *τῆς οἰκίας αὐτοῦ τῆς οὔσης πρὸς τῶι ποταμῶι.*

Idem *πρός* vim additivam imprimis post verba cum *πρός* particula composita continet.

Or. 56, 24 *προσαποδειχθῆναι δὲ πρὸς ταῖς νῦν ὑπαρχούσαις τέσσαρσι φυλαῖς καὶ ἄλλην.* 90, 51 *προσαγορεύεσθαι δὲ τοὺς ἱερεῖς . . . πρὸς τοῖς ἄλλοις ὀνόμασιν τῶν θεῶν.* Tebt. I 5, 97 *πρὸς τοῖς ἐπὶ τῆς χώρας προσδοῦναι ἄλλα ἔτη γ.* Tebt. I 27, 109 *τοῖς πρὸς τούτοις.* 41, 30 *ἐπεὶ ὁ Μαρρῆς πρὸς τῆι διασείσει κατατρέχει τοὺς γεωργούς.* 81, 9, 10 saepius *Κατῦτις Θύτεως πρὸς β (πυρῶι) η' ις' λ'β' | πλείω δ'ι'ϛ'λ'β'.* P. Fl. III p. 22, 59 *πρὸς ταῖς προιρημένοις τὰς μεγίστας πεποιημένων ἐντολάς.*

II. Non multum abest ab usu locali translatus usus post verba *εἶναι, γίγνεσθαι* sim., qui significat aliquem in munere fungendo versari.

Tebt. I 5, 8 *ἐργάσεσθαι πρὸς αἷς καὶ πρότερον ἦσαν ἐργασίαις.* 9, 3 *κατασταθεὶς πρὸς τῆι προυπαρχούσηι μοι κωμογραμματείαι.* 45, 9 *ὄντος μου πρὸς τῆι πρακτορείαι.* 30, 6 *Πτολεμαίου καὶ Ἑστιείου τῶν γενομένων πρὸς τῆι συντάξει τῶν κατοίκων.* Hib. I 51, 5 *πρὸς τῆι τῶν χλωρῶν λογείαι γίνου.* P. Fl. III 42 C (10) 10 *τὸν πρὸς ταύταις* (sc. *ἐπισκευαῖς*) *ἐσόμενον.* cf. III 36 col. I 5.

Plerumque verbo omisso haec enuntiata attributive posita occurrunt.

Tebt. I 5, 85 *τοὺς πρὸς ταῖς σιτολογίαις καὶ ἀντιγραφείαις.* 5, 160 *τοῖς ἄλλοις τοῖς πρὸς ταῖς πραγματείαις.* 61 b 269 *τὸν πρὸς τῆι συντάξει.* 86, 1 *Ἀπολλώνιος ὁ πρὸς ταῖς ἀνακρίσεσιν.* cf. Hib. I 109, 4. P. Fl. III 1 col. 2, 22 *τοῦ ταμιείου τοῦ πρὸς τῶι ἱερῶι οἴκωι.* Eleph. 10, 4 *παρὰ τῶν πρὸς τοῖς θησαυροῖς.*

Insolitus est usus finalis, quem invenimus Tebt. I 27, 44 *πρὸς ταῖς προειρημένοις χρείαις εὔθετοι.* P. Fl. III 36 b col. IV 7 *φήσαντος χρείαν αὐτοῦ εἶναι πρὸς τῆι καταγωγῆι* (?).

c) *πρός* cum accusativo c.

I. Localis notio *πρός* praepositionis cum accusativo coniunctae proprie post verba movendi indicatur significantis, ad quem aut ad quem locum quid proficiscatur. Deinde post alia verba

condicio dirigendi notatur velut post verba loquendi et scribendi, post verba, quae actionem in homines sive bono sive infenso animo instructam exprimunt.

a) Str. 12 *πρεσβεύσας δὲ πρὸς τὸν βασιλέα.* Or. 56, 47 *παραγινομένων πρὸς αὐτὸν . . . ἱερέων.* 186, 6 *ἥκω πρὸς τὴν κυρίαν Ἶσιν* Ep. pr. 3, 8 *ὅπως . . . πρὸς ἡμᾶς ἔλθηις.* 4, 6 *εἰσιέναι πρὸς τὸν βασιλέα.* 5, 2 *ἤνεγκα ⟨πρὸς⟩ τὸ Ἀφροδίσιον.* 20, 3 *ἀπόσπειλον πρός με.* 29, 32 *ἀναβῆναι πρὸς ὑμᾶς.* cf. 40, 20; 42, 7. Tebt. I 14, 6 *ἀπαντᾶν πρὸς τὴν . . . διεξαγωγήν.* P. Fl. III 42 G (7 a) 10 *οἵ . . . λίθοι οὐ μετάγονται πρὸς τὰς ἐν Πτολεμαίδι κατακλεῖδας.* Ep. pr. 38, 18 *ὡς ἂν εὐκαιρήσω παρέσομαι πρὸς σέ.*

b) Tebt. I 87, 32 [...] *πρὸς βορρᾶ (ἀνὰ μέσον) οὔσης περιστάσεως.* P. Fl. III 42 C (8) 1 *τὸ πρὸς νότον τοῦ ὀχυρώματος τεῖχος.* (9) 10 *τὸ πρὸς λίβα μέρος.*

c) Tebt. I 27, 16 *τοῦ . . . λόγου καὶ πρὸς σὲ συσταθησομένου.* cf. ibid. 35. Fay. 12, 16 *ἐκ κοινολογίας τῆς συσταθείσης πρὸς αὐτούς.* Tebt. I 45, 26 *οὐθενὸς ἁπλῶς ὄντος μοι πρὸς αὐτούς.* 61 b 38 *ἐπὶ δὲ τῆς πεπραγματευομένης πρὸς Παρθένιον σιτικῆς διαγραφῆς.* 113, 1 *πρὸς Μέλανα λόγος.* Lugd. col. II 6 *λέγοντες πρὸς ἐμέ.* Hib. I 53, 3 *ὡς πρὸς σὲ τοῦ λόγου ἐσομένου.* Eleph. 5 recto 18 *ἐλογισάμην πρὸς Ἑρμαγόραν.*

Ep. pr. 12, 5 *γράψαι πρὸς σέ.* Tebt. I 27, 11 *τῆς πρὸς Ἀσκληπιάδην ἐπιστολῆς.* cf. Ep. pr. 39, 31. Tebt. I 99, 49 *εἶναί τε πρὸς Πτολεμαῖον . . τῶν ἐκ τῆς αὐτῆς κώμης ρπγ'.* Hib. I 41, 9 *τὰ ὀφειλήματα καθὰ σύγκειται πρὸς ἡμᾶς.* Ox. II 277, 7 *ἐφ' ὧι ἡ μὲν παραγωγὴ ἔσται καὶ τὰ ἄμητρα πρὸς τὸν Ἀρτεμίδωρον.*

d) Or. 90, 1 *βασιλεύοντος τοῦ νέου . . . καὶ τὰ πρὸς θεοὺς εὐσεβοῦς.* 90, 10 *τὰ πρὸς θεοὺς εὐεργετικῶς διακείμενος.* Ep. pr. 38, 12 *συνθέμενοι τοὺς ὅρκους πρὸς ἑαυτός* (sic). 52, 7 *ἣν ἔχετε πρὸς ἡμᾶς φιλίαν.* saepius. 57, 19 *εἰ καὶ πρὸς ἄλλους εἶχον πρᾶγμα.* Tebt. II 382, 2 sq. *ἐξ ἧς πεποιήμεθα πρὸς ἑαυτοὺς . . διαιρέσεως.* Hib. I 96, 5 *ὁμολογοῦσι διαλελύσθαι πρὸς ἀλλήλους πάντα τὰ ἐγκλήματα.*

Or. 56, 12 *προπολεμῶν . . . πρὸς πολλὰ ἔθνη.* Ep. pr. 40, 7 *τοῦ πρὸς σὲ τὴν ἀήδειαν ποήσαντος.* P. Fl. III 22 c 1 *Λαμβρίσκηι πρὸς ἣν δικάζε[ται Ἄ]ταλος.* III 42 C (4) 2 *τὴν γενομένην μοι κατάστασιν πρὸς τοὺς δεκατάρχους.* III 144 col. 2, 7 *συμφωνησάντων δὲ πρὸς ἀστοὺς τῶν τε Σολείων καὶ σατραπῶν.* Ox. IV 745, 9 *οὐ θέλω γὰρ ἀμφισβήτησιν πρὸς σὲ ἔχειν φίλον μου ὄντα.* Tebt. I 5, 207 *τῶν κρινομέων Αἰγυπτίων πρὸς Ἕλληνας.* sq. *τὰς τῶν Αἰγυπτίων πρὸς τοὺς αὐτοὺς Αἰγυπτίους κρίσεις.*

II. Temporalis usus praepositionis non invenitur nisi P. Fl. III 42 G (7 a) 5, quo loco notio praepositionis a communi dicendi ratione recedit. Nam cum temporalis usus vulgo 'ad' velut ad vesperum (germ. „gegen“) significet, hoc loco praepositio notionem 'usque ad' accepisse mihi videtur. *τοῦ . . . τόπου ἵνα ἀναχωσθῆι καὶ ὁμαλισθῆι πρὸς τὴν τοῦ βασιλέως ἄφιξιν.*

III. Quod ad translatum usum attinet

1. finalis notio latissime patet. Or. 56, 4 *οἵ εἰς τὸ ἄδυτον εἰσπορευόμενοι πρὸς τὸν στολισμόν.* 54, 12 *κατεσκεύασαν αὐτοὺς πρὸς τὴν πολεμικὴν χρείαν.* 90, 28 *καθ' ὃν καιρὸν παρεγενήθη πρὸς τὸ συντελεσθῆναι αὐτῶι τὰ προσήκοντα νόμιμα.* Ep. pr. 9, 3 *χρέαν . . . ἔχομεν . . . πρὸς τὸ τὸν χόρτον . . . εἰσκομίσαι.* cf. Tebt. I 5, 246 *τούτους χρῆσθαι . . . πρὸς τὴν συντέλειαν τῶν βασιλέων.* Hib. I 54, 14 *χρεία γάρ ἐστι ταῖς γυναιξὶν πρὸς τὴν θυσίαν.* cf. 72, 16; P. Fl. III p. 28, 147. Ep. pr. 18, 5 *ἀπέσταλται εἰς Ἀλεξάνδρειαν πρὸς αἰτίαν ἧς ὑπὲρ ἀπολογίζεται.* Tebt. I 5, 234 *τὰ πρὸς τὴν γεωργίαν σκεύη.* 26, 6 *τεταγμένοις πρὸς τὸν κατάπλουν.* Fay. 12, 24 *τῆι παπηλίδι ἧι τὸ ἱμάτιον ἐδεδώκασιν ἐνέχυρον πρὸς ἀσώτειαν.* P. Fl. III p. 26, 102 *πορίζονται τὰ πρὸς τὸ ζῆν.* III 46 (4) 2 *κάμινον τὴν οἰκοδομηθεῖσαν πρὸς τὴν διάληψιν τῆς . . . ὀλύρας.* cf. III 29 a 13. BGU IV 1050, 6 *συνεληλυθέναι ἀλλήλοις πρὸς γάμον.*

2. *Πρός* voculae notio 'secundum' in his exemplis inest.

Tebt. I 27, 58 *κατατεθήσονται αἳ ταμαὶ ἐπὶ τῶν τραπεζῶν πρὸς τὰ καθήκοντα.* 82, 2 *πρὸς τὰ ἐγνωσμένα ἐξ ἐπισκέψεως.* Hib. I 27, 45 *χρῶνται ταῖς κατὰ σελήνην ἡμέραις . . . πρὸς τὰς δόσεις* (pro *δύσεις*) *καὶ ἀνατολὰς τῶν ἄστρων.* 93, 11 *ἡ διάγνωσις περὶ αὐτοῦ ἔστω πρὸς βασιλικά.* Tebt. I 61 b 386 *μέτρωι [τῶι πρὸς τὸ ἐ]πὶ τοῦ δρόμου.* 61 b 390 *αἵ εἰσιν τῶι πρὸς τὸ δοχικόν [Ἀχμς].* cf. 72, 395. 106, 28. Amh. II 43, 11. Grenf. I 18, 19.

Hic subiungamus: Ep. pr. 18, 5 *πρὸς βίαν* et Tebt. I 5, 258 *ἀπαγόμενον μηθένα πρὸς ἴδιον ὀφείλημα ἢ ἀδίκημα μηδ' ἰδίας ἔχθρας ἕνεκεν . . . συνέχειν ἐν εἱρκτῆι,* ubi *πρὸς ἴδιον ὀφείλημα* causalem fere vim sibi vindicat. Eodem modo 72, 327 sqq. *Ὀρσείους . . . κατεσχημένου πρὸς διαφόρησιν προβάτων.*

3. *Πρός* etiam usurpatur, cum quid cum aliqua re confertur aut mutatur.

Tebt. I 27, 75 *τὰ κτήνη ὑπὸ στέρησιν ἀχθήσεσθαι πρὸς τὰ ἐκφόρια.* 60, 41 *νομῶν τῶν πρὸς χαλκὸν διοικουμένων.* 60, 102 *κατοχίμων κλήρων τῶν πρὸς χρυσικοὺς στεφάνους. ἐφόδων τῶν πρὸς χρυσοῦν στέφανον.* cf. 61 b 255. 66, 42 (sc. *ἐσπάρθαι*) *καὶ ἄλλοις γένεσι τοῖς πρὸς πυρὸν διοικουμένοις.* cf. 79, 8. Rev. L. App. [4] 5; [5] 16. Tebt. II 280, 15 *χαλκοῦ πρὸς ⟨ἀργύριον⟩ χίλιαι διακόσιαι.* cf. Eleph. 20, 31. Hib. I 70 a 10. ibid. 51, 2 *πράττε οὖν τοὺς . . . πρὸς ἀργύριον ἠγορακότας.* Ox. IV 717, 18 [*συμβάλλω*] *αὐτὸ* (sc. *μέτρον*) *πρὸς τὸ χαλκοῦν μέτρον ἐν τῶι συνεδρείωι.* cf. ibid. 5. Eleph. 20, 31 ⋈*λ πρὸς ἐγγύην, ἣν ἐνεγγυησάμεθα.*

4. Denique *πρός* praepositione relatio significatur, quae ad aliquid pertinet.

Tebt. I 5, 11 [*ἀφιᾶσι*] *δὲ πάντας τῶν ὀφειλομένων . . . πρὸς τὴν σιτικὴν μίσθωσιν.* 5, 62 *ἱερεῖς τῶν ὀφειλομένων πρός τε τὰ ἐπιστατικὰ καὶ τὰς προστιμήσεις.* 5, 17 *τῶν παραγραφομένων πρὸς τὴν ἀπόμοιραν ἀμπελιτικῆς γῆς.* cf. 5, 190 *τῶν παραγραφομένων πρὸς τὰς βασιλικὰς ἐπισκοπείας καὶ πρὸς ἃ καταπρόεινται γενήματα καὶ τῶν παραδεδομένων αὐτοῖς πρὸς ὀφειλήματα καὶ πρὸς ἄλλας αἰτίας.* 23, 11 *τὰ πρὸς αὐτόν.* 30, 25 *τὰ πρὸς ταῦτα.* Hib. I 27, 169 *ὁ ποταμὸς ἐπισημαίνει πρὸς τὴν ἀνάβασιν.* P. Fl. III 25, 52 *τὰ πρὸς τὴν κατάστασιν δικαιώματα.* BGU III 993 III 1 *τὸ πρὸς μέρος ἥμισυ.*

ΥΠΟ

a) *ὑπό* cum genetivo c.

I. Localis usus *ὑπό* praepositionis genetivo additae rarissime occurrit.

P. Fl. III 17 a 7 *οὐλὴ ὑπὸ γεναίου*, ubi Smily *γέναιον* legendum esse censet.

II. Translatus quoque usus praepositionis pro dicendi ratione posteriorum temporum valde coercetur.

1. *ὑπό* vocula auctor indicatur post verba aut enuntiata, quae passivi generis sunt.

Or. 139, 20 *ἀναγράψομεν τὴν γεγονυῖαν ἡμῖν ὑφ' ὑμῶν περὶ τούτων φιλανθρωπίαν.* Tebt. I 30, 3 (*ἄρουραν*) *παρακεχωρῆσθαι Διδυμάρχωι ὑπὸ Πέτρωνος.* Hib. I 34, 1 *Ἀντίγονος ἀδικοῦμαι ὑπὸ Πάτρωνος.* cf. P. Fl. III 42 C (3) 2.

Or. 43, 9 *τῶν παραγγελθέντων αὐτοῖς ὑπὸ τῆς πόλεως.* Tebt. I 32, 9 *προχειρισθέντων ὑπὸ τοῦ πολιτεύματος τῶν Κρητῶν.*

2. En exempla causalis usus.

Or. 194, 5 *ὑπὸ τῶν χαλεπῶν καὶ ποικίλων περιστάσεων κατεφθαρμένην τὴν πόλιν.* Ep. pr. 39, 25 *ὑπὸ τῆς αἰσχύνης.* Tebt. I 44, 21 *ὑπὸ τῶν πληγῶν κινδυνεύωι τῶι ζῆν.* P. Fl. III p. 23, 54 *τὸν πάντων ἐπ$^{\varepsilon}$ιρότατον ὑπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων χειραγωγούμενον.* III 44 (2) verso I 6 *θύρων ἀνεωγμένων ὑπὸ τῆς βίας τοῦ ὕδατος.* cf. III 43 recto III 25.

3. De loco Tebt. I 28, 19 dubitamus, quomodo iudicandus sit: *λαβόντες τὴν ἐσομένην ὑπὸ σοῦ μισοπόνηρον ἐπίστασιν* (aut *ἐπιστασί[αν]*). Interpretari possumus et 'imperium, in quo te gubernante in malos homines consuletur' (cf. Hom. *τ* 114 *ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτοῦ*) et 'imperium, quod abs te ita institutum erit, ut in malos homines animadvertatur'. Quam versionem si sequimur, in *ἐσομένην* verbo passivum quiddam subaudiendum est. Nihilo minus prior interpretatio verisimilior videtur esse.

b) *ὑπό* cum dativo c.

I. ***Ὑπό*** cum dativo copulatum locum indicat, sub quo quid fiat.

P. Fl. III 2, 3 *οὐλὴ ὑπὸ γενείωι.* cf. III 7, 24. Paris. I 1, 161 *ὃν* (i. e. *κύκλον*) *ἡ σελήνη διὰ τῶν ιβ' ζωδίων διεξέρχεται ὑπὸ τῶι ἡλίωι φερομένη.* ibid. 366 *ἡ σελήνη ὑπὸ τῶι ἡλίωι διεξέρχεται.*

II. Translate usurpatum *ὑπό* cum dativo coniunctum semel invenimus, quo loco dicionem significat.

Or. 54, 20 *τὴν λοιπὴν* (sc. *γῆν*) *πᾶσαν ἕως Βακτριανῆς ὑφ' ἑαυτῶι ποιησάμενος.*

c) *ὑπό* cum accusativo c.

I. Localem vim *ὑπό* praepositionis accusativum sibi nectentis hi loci praebent

1. post verba movendi:

Tebt. I 24, 55 *ἐμποδοστήσαντες ὑπὸ διασκορπισμὸν τὰ τῆς φορολογίας ἄγωσιν.* 27, 75 *τὰ κτήνηι ὑπὸ στέρεσιν ἀχθήσεσθαι.* 28, 11 *πρὸς τὸ μὴ ἕκαστα ὑπ' ἐπίγνωσιν ἀχθῆναι.* 35, 10 *ὃς μεθ' ὑμῶν ὑπὸ τὴν ἐντολὴν ὑπογράφει.* P. Fl. III 29 a 2 *τῆς . . . ἐπιστολῆς ὑφ' ἣν καὶ τὸ . . . ὑπόμνημα γέγραπται.* cf. BGU III 994 III 11.

2. post verba quiescendi; plerumque notionem expandendi (germ. „unter — hin") prae se fert.

P. Fl. III 2, 6 *οὐλὴ μετώπωι ὑπὸ τρίχα.* III 12, 20 *οὐλὴ ὑπὸ βλέφαρον ἀριστερόν.* III 14, 3 *ἄλλην ὑπ' ὀφθαλμόν.* III 19 c

15 *οὐλὴ ὑπ' ὦς δεξιόν*. Lugd. G 14 *τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν χωρῶν*. Eadem notio in hoc exemplo inest, quamquam a nostra dicendi ratione abhorret. Tebt. I 49, 10 *γῆς ὑπ' ἀροσμὸν οὔσης*.

II. Temporalis usus *ὑπό* particulae unum exemplum invenimus.

Tebt. I 50, 18 *ὑπὲρ ὧν ὑπὸ τὸν καιρὸν παραλαβών σε*.

III. Translate usurpatum *ὑπό* significat, sub qua dicione quis sit.

Or. 56, 13 *τοῖς ὑπὸ τὴν αὐτῶν βασιλείαν τασσομένοις*. 177, 13 *δίδοσθαι παρά τε ἑαυτοῦ καὶ τῶν διὰ τῆς μερίδος ἀσχολουμένων ὑπ' αὐτούς*. Tebt. I 5, 2 *τοὺς ὑπὸ τὴν βασιλήαν πάντας*. 34, 12 *ὄντα δὲ αὐτοῦ ὑπὸ σκέπην*. cf. 60, 29. Hib. I 44, 2 *μαχίμων ὄντων ἐν τοῖς ὑπὸ σὲ τόποις*. P. Fl. III 34 b 7 *Σωσιβίου Μακεδόνα τῶν ὑπὸ Φυλέα*. III 43 recto III 16 *ἐξεδόθη ἐκ τοῦ βασιλικοῦ ὑπὸ κήρυκα διὰ Ἑρμοφίλου (ποιεῖν τι)*. cf. ibid. verso III 20; III 42 F a 13.

Adverbii vice *ὑπό* his locis fungitur.

Tebt. I 71, 15 *λοιπαὶ ἃς ὑπὸ χεῖρα σπείρεσθαι Ἀιηδ'*. P. Fl. III 36 b col. 2, 7 *τῶν λοιπῶν μὴ ἐπισκευαζομένων ὑπὸ χέρα*.

INDEX PRAEPOSITIONVM

VITA.

Natus sum Ehregott Bernhard Konrad Rossberg die III. mensis Octobris a. 1884 Plaviae, in qua urbe Saxoniae meridionalis pater magistri munere fungitur. Fidei addictus sum evangelicae. Litterarum elementis imbutus novem per annos gymnasium regium patriae frequentavi. Hic cum vere anni 1904 maturitatis testimonium adeptus essem, Marpurgum Chattorum me contuli, ut in studiis maxime philologicis tempus consumerem. Ibi cum in Graecorum et Romanorum auctoribus solutae orationis interpretandis intellegendisque progrederer, praecipue in linguis inter se comparandis magnum studium collocavi. Marpurgi per annum versatus Munichiam migravi, ubi cum illa studia incepta exsequebar tum studiis poetarum Romanorum Graecorumque instabam. Bis sex mensibus peractis Ienensem litterarum sedem adii, ut studia mea excolerem et ad finem perducerem. Hic studiis quae ad quaestiones theologicas spectabant, inductus per duos annos theologicis vacabam.

Docuerunt me viri doctissimi

Marpurgi: Iusti †, Thumb; Birt, Maass, Thiele; Niese; Cohen; Tuczeck.

Monachenses: Simon; Drerup, I. v. Mueller; Christ †, Crusius, Weymann; Krummbacher, Furtwängler †, Poehlmann.

Ienenses: Gelzer †, Goetz, Hirzel, Pick, Wilhelm; Dinger, Eucken, Liebmann; Baentsch †, Lietzmann, Thümmel, Weinel.

Proseminarii philologici sodalis fui Marpurgi moderantibus Birt et Thiele; seminarii scholis Monacensis interfui moderante I. v. Mueller, Ienensis moderantibus Gelzer †, Goetz, Hirzel per duos annos, in his sex menses subsenior. Praeterea theologica

studia et exegetica et historica seminariorum scholis, quorum sodalis moderantibus Lietzmann et Weinel fui, maxime sunt aucta. Denique exercitationes palaeographicas, quas Krummbacher moderatus est, commemoro.

Quibus praeceptoribus omnibus quorum consilium atque benevolentiam diversis rationibus in studiis meis perficiendis expertus sum, gratias habeo quam maximas. Lietzmanno autem viro doctissimo, qui me et ad hanc materiam tractandam adduxit et in ea conficienda et expolienda adiuvabat, quid debeam, nunquam obliviscar.